

LISTY

hlavního města Prahy

ABRA
EKONOMICKÝ SOFTWARE
13,4%
firem v Praze používá ABRU
konkurenční SW na 2. místě: 7%
*Průzkum DIMAR 12/01, náhodný výběr 1000 firem ze všech obch. spol. v ČR, vybrány pražské, mající ek. SW
02/57 31 24 32 www.aktis.cz
LP34/02/4545

ZDARMA

www.praha-mesto.cz

duben 2002 • ročník II/4

Radní lákali investory do Prahy

strana 2

Květnové dny otevřených dveří

strana 5

Tři jedničky v městské knihovně

strana 11

Vážení Pražané a čtenáři Listů,

toto číslo „Listů“ je věnováno kultuře. Jde o předzvěst Pražského jara i mnoha hudebních, tanečních a divadelních festivalů, výstav a dalších akcí. Praha již sice není „Kulturním městem Evropy“ jako v roce 2000, kulturním městem však jistě zůstává. Není divu, vždyť jen z městského rozpočtu do rozmanitých kulturních aktivit (včetně oprav památkových objektů) proudí již čtvrtý rok přes miliardu korun.

Jaký příspěvek dostane to které městské divadlo či galerie a kolik přidá město organizátorům kulturní akce v grantovém systému nebo v rámci spolupořadatelství, záleží na rozpočtu, který je schvalován obvykle před koncem předchozího kalendářního roku. Toto zasedání zastupitelstva bývá zpravidla jediným, kde se alespoň formálně projeví zájem veřejnosti, snad s výjimkou schvalování územního plánu nebo petice proti stavbě silničního okruhu. Přitom rozpočet zásadním způsobem ovlivňuje rozvoj města, může znamenat prodání budoucích výnosů, nebo naopak uvážlivé investice umožňující příští rozvoj.

Má město spolufinancovat množství repertoárových „kamenných“ divadel, z nichž některá slouží spíše mimopražským divákům, anebo má udělit grant souboru s avantgardním projektem? Musí vyhovět „všem“ a přitom nezůstat jen u osvědčené klasiky, nabídnout mladým „alternativní“ kulturu a menšinové žánry jejich fanouškům... Nesmí ani zapomenout na zahraniční návštěvníky a reprezentaci města v zahraničí. Prakticky žádný kulturní projekt se neobejde bez nějaké formy podpory či dotace.

Rozpočet 2003 se začne chystat v létě. Do konce roku se zásadně nezmění nespravedlivý zákon o podílu na výnosu daní, krátcí daňové příjmy města, Praha tak bude muset i nadále omezovat provozní výdaje ve prospěch investic do životně nezbytných staveb, především městské hromadné dopravy. Zajímají nás proto již nyní vaše názory na to, jak by měl příští rozpočet vypadat, a to nejen co se kulturní oblasti týče.

V příštích měsících vám všem přeji hodně rozmanitých kulturních zážitků.

Jan Kasl,
primátor hlavního města Prahy

Téma: Kultura v Praze

Byli byste ochotni dát za vstupenku do divadla běžně třeba 450 Kč? Přibližně tak by to totiž vypadalo, pokud by se divadelní provoz měl uživit jenom ze vstupného. Prestižní koncerty by pak stály ještě mnohem víc. U těch největších akcí s nejslavnějšími účinkujícími se dá spoléhat na sponzory, ale co třeba amatérská činnost? Studenti? Nonkonformní kapely? Experimentující výtvarníci?

Kulturní život v Praze je nesmírně bohatý. Je to dáno nejenom fantazií a tvořivostí všech jeho tvůrců, ale také tím, co zní mnohem přízemněji: kulturní politikou města. Nebo spíše – abychom se vyhnuli nepřijemnému slovu – taktikou, se kterou se kulturní život podporuje. Praha se ke své kultuře chová jako město movité a vskutku štědré. Ví se to v celé Evropě, jen u nás občas ne.

Více se dočtete na vnitřní dvoustraně, ale nejen tam.

Foto: Karel Cudlín

Jarní malování Adolfa Borna

Z bohaté a světově uznávané tvorby Adolfa Borna jsou pro mnohé z nás neznámější Mach a Šebestová, kreslené figurky, které nestárnou. Jejich tvůrce jakoby se to od nich naučil: má pořád spoustu humoru a energie, pravidelně vstává po šesté ráno – teď právě pracuje na ilustrování Tří mušketýrů – a vůbec nevypadá na to, že mu sedmdesát bylo více než před rokem.

Právě začalo jaro – co to s Vámi dělá? Projevuje se to nějak v tom, co a jak malujete?

Já si spíše myslím, že roční období na pracovní rytmus žádný vliv nemají. Ilustrátor jako já se na takové vlivy ani vymlouvat nemůže, protože se čeká, že svou práci odevzdá nezávisle na

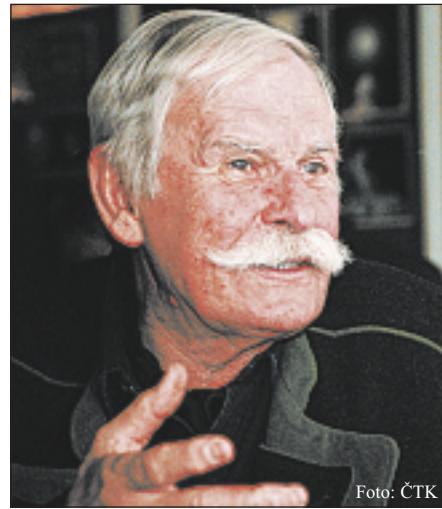

Foto: ČTK

tom, jak je zrovna venku. Jinak se samozřejmě na jaro těším, ale přiznám se, že zimu mám radši – když to není ta pražská, šedivá.

A jak tedy Prahu vnímáte? Máte ji rád?

Já v Praze žiju od svých pěti let, takže jsem ji nejdřív zákonitě bral jako dost cizí město a nazíral jsem na ni velmi chmurně. Ale člověk si zvykne. To moje žena, která miluje historii a stále si o ní něco čte, je k Praze připoutaná víc – a vlastně i mě svým způsobem do toho obdivu Prahy zatáhla až ona.

A malujete Prahu? Měl jste třeba někdy období, kdy pro Vás byla uměleckým tématem?

Ne, já bych řekl, že Prahu ztvárňuju spíš mimochodem. Mě třeba vždycky fascinovala doba Rudolfa II. Asi hlavně proto, že on

Pokračování na str. 3

57. MEZINÁRODNÍ HUDEBNÍ FESTIVAL

Pod záštitou prezidenta republiky Václava Havla • Ve spolupráci s Ministerstvem kultury České republiky • Spolupořadatel hlavní město Praha

PRAŽSKÉ JARO 2002

12. KVĚTEN - 3. ČERVEN 2002 / www.festival.cz

LP164/02/665

RADNIČNÍ AKTUALITY

Granty na opravy církevních objektů

Radní schválili na svém zasedání dne 26. března udělení grantů hlavního města Prahy v oblasti oprav církevních objektů ve vlastnictví církví a náboženských společností nepřesahujících 200 000 Kč jednotlivým žadatelům pro rok 2002 v celkové výši 1 380 tis. Kč. Rada dále souhlasila s udělením grantů v této oblasti žádostem s částkou vyšší než 200 000 Kč pro jednoho žadatele v celkové výši 29 620 tis. Kč. Jak uvedl ve zprávě radní Igor Němec, komise konstatovala, že v průběhu roku bude nutné hledat další finanční zdroje na opravy sakrálních objektů, neboť jejich historický význam dotváří image Prahy jako kulturní metropole a významné turistické destinace.

Živnostníci on-line

Již měsíc se občané Prahy prostřednictvím e-mailové adresy živnostnici@mag.mepnet.cz vyjadřují k otázce, zda chtějí, aby se město chovalo tržně a snažilo se vytěžit ze svých nebytových prostor maximum peněz, nebo aby na úkor příjmů do městské pokladny zohledňovalo živnostníky, kteří nabízejí služby každodenní potřeby a kteří díky povaze svého zboží nemohou konkurovat výši nabízeného nájmu. Zatím na internetovou adresu přišlo 30 názorů. Jednoznačně převažuje podpora živnostníků za cenu nižšího zisku města z lukrativních nebytových prostor. První měsíc internetového diskusního klubu byl završen ve středu 27. března on-line diskusí radního Filipa Dvořáka s občany.

Nová telefonní čísla

V letošním roce bude téma přečíslování na denním pořádku – kromě „velkého třesku“, který nás čeká v září, dochází průběžně ke změnám i z jiných důvodů. Magistrát hlavního města Prahy přechází na nové úvodní čtyřčíslí 36 00, po němž je možné přímou provolbou pokračovat, anebo čtyřmi jedničkami využít služby spojovatelky. Už od 4. dubna je tato ústředna v provozu, a to paralelně s počátečním čtyřčíslím 24 48. Bude tomu tak po celý následující půlrok, od září zůstane v platnosti jen čtyřčíslí nové, tedy 36 00.

Praha se připojuje k programu PHARE

Cílem projektu PHARE 2002 je pomoc při uvedení do praxe nového systému vzdělávání úředníků územních samosprávných celků, jak to vyplývá z návrhu zákona o těchto úřednících a ověřit úroveň jejich vzdělávání v evropských záležitostech. V první části projektu bude mezinárodní expertní tým složený z odborníků z členských zemí EU a České republiky provádět analýzy, poskytovat poradenskou činnost, školit a podílet se na ověřování systému vzdělávání úředníků na krajské a obecní úrovni. Druhou částí projektu je dodávka vybavení jednoho školícího střediska v kraji počítači a výukovými pomůckami. Rada uložila řediteli MHMP podepsat smlouvu o spolupráci na projektu a informovat o průběhu jeho realizace.

Odstraňování nepovolených reklam

Pražský magistrát nechal během posledních 12 měsíců odstranit téměř 300 nepovolených reklamních ploch a to především billboardů. V současné době probíhá řízení o odstranění 60 reklam. V roce 2000 ukončil magistrát smlouvu se společností Rencar, která podle vyjádření radního Miloše Máši neplnila povinnosti. Byly vypracovány Zásady umístění reklamních zařízení na nemovitém majetku a stanoveny podmínky umístění reklamy na budovách ve správě či vlastnictví města.

Tématem příštího čísla Listů hl. m. Prahy je
Doprava v Praze.

Samozřejmě nás, milí čtenáři, potěší, jestliže budeme moci opět vycházet z Vašich dopisů – otázek, návrhů, připomínek.
Čas máte do 20. dubna.

Naše adresa:

Listy hl. m. Prahy, Mariánské náměstí 2,
110 01 Praha 1
E-mail: redakce@mag.mepnet.cz

Radní lákali investory do Prahy

V polovině března skončil v Cannes největší evropský veletrh nemovitostí a investičních příležitostí MIPIM, považovaný za nejrozsáhlejší fórum svého oboru v Evropě. Akce se zúčastnili také primátor Jan Kasl a městští radní Filip Dvořák, Zdeněk Kovářik a Miloš Máša.

Pro pražskou prezentaci byl využit již léty osvědčený model, kdy stánek současně sdílí i komerční firmy, aktivní v Praze. Sdružení Praha – MIPIM bylo letos vedle hlavního města a jeho Hospodářské komory tvořeno i několika komerčními firmami (ING Real Estate Development, IPS/Skanska Property, Passerinvest Group, PSJ Invest, Trade Centre Praha). Investoři, jejichž počet na veletrhu dosáhl čtyř tisíc, si tak díky tomu mohli udělat ucelený obrázek o stavu realitního trhu v Praze. Všechny 25 projektů města i komerčních firem bylo vyznačeno na obrovské letecké mapě Prahy s možností získat o jednotlivých projektech informace jak z tištěných brožur, tak i prostřednictvím interaktivní prezentace na plazmatické obrazovce.

Foto: Archiv

Při příležitosti veletrhu se tradičně udělují prestižní ceny MIPIM Awards za nejlepší stavby světa uplynulého roku. Pražský primátor byl po svém tříletém působení členem odborné jury zvolen jejím předsedou, což bylo na veletrhu považováno i za uznání Praze. Z bezmála 90 přihlášených projektů v 6 kategoriích (admi-

nistrativní centra, obchodní centra, objekty bytové výstavby, rekonstruované kancelářské budovy, hotely a turistické komplexy) vybrala jury do finále 18 projektů (3 v každé kategorii). O vítězích už poté hlasováním rozhodli účastníci veletrhu. Nominaci v kategorii objektů bytové výstavby získal také projekt De

Gaulle, který v Praze 6-Bubenčí postavila společnost ING Real Estate Development. Ve finále však účastníci veletrhu dali přednost tureckému obytnému komplexu Istanbul.

Veletržní postřehy:

Petr Kužel, Hospodářská komora hl. m. Prahy:

„Účast Hospodářské komory na veletrhu je důležitá pro naše podnikatele, kterým zprostředkováváme obchody. Jsme zde ve velmi dobré společnosti Prahy a dalších spoluvystavovatelů na pražském stánku. Pro příští rok už díky veletrhu máme nasmlouvanou více partnerů než letos.“

Vítězslav Kuta, náměstek primátora města Ostravy:

„Vedli jsme na veletrhu s investory několik velmi zajímavých rozhovorů, jejichž výsledkem mohou být dvě velké investice. Jde o rozvojové území v centru města a také o nádražní a přednádražní prostor v Ostravě-Svinově.“

Martin Macháč, Rodamco Česká republika:

„Cannes se v této době stalo průsečíkem aktivit celé oblasti investic, developmentu a realitního trhu. Jsem překvapen nečekaným, leč o to příjemnějším setkáním s obchodními partnery, které sice osobně dobře znám, nicméně jejich účast na veletrhu bych nečekal.“

Tomáš Kadeřábek, ING Real Estate Development

„Kontakty, kontakty, kontakty – to je na veletrhu to nejpodstatnější. A to nejen s jinými společnostmi, ale i s našimi kolegy z ING z jiných zemí a kontinentů.“

Okno do (nejen literárního) světa

Mezinárodní festival spisovatelů v Praze už podvanácté

Koná se každoročně v měsíci dubnu (letos 21.–25. 4.) a ve světě ho znají jako Prague Writers' Festival. Jeho výjimečnost spočívá v účasti osobností zvučných jmen, v prezentaci kvalitní literatury i v propojení se světovými médii. Festival je sledován milionem lidí na Internetu (www.pwf.pragonet.cz) a The Guardian jako hlavní mediální partner o něm denně informuje dokonce měsíc před zahájením; přesto každý rok musí znovu odůvodňovat mnohým „kulturträgerům“ svůj smysl. Ale činí tak přesvědčivě – svým multikulturním zaměřením je jedinečný.

Loňského ročníku Festivalu spisovatelů se zúčastnil také Salman Rushdie (na snímku ho doprovází prezident festivalu Michael March).

Foto: Ivan Kuták

I letos se o Praze ve světě jeho zásluhou ví, přiláká do metropole nesporně nejpřednější autory, v pestré mozaice reprezentující světovou současnou tvorbu jak v žánrovém, tak v geografickém rozružení: v Praze se mj. objeví

Homero Aridjis, jeden z významných představitelů latinsko-americké literatury a již druhé volební období prezident Mezinárodního PEN klubu, indická autorka Arundhati Roy, jejíž román Bůh maličků jí přinesl světový věhlas

a Velkou cenu Světové akademie, William T. Vollmann /USA/, považovaný za takřka kultovního autora poutavých reportáží, nejvýznamnější korejský básník Ko Un; z Detroitu přijede Elmore Leonard se svou ženou českého původu, autor dlouhé řady románů, jehož nesčetné hollywoodské adaptace se hrály také u nás. Jeden z večerů je pak ve znamení Alaina Robbe-Grilleta – legendární osobnosti francouzské literatury dvacátého století. České písemnictví reprezentují Daniela Hodrová, Jiří Gruša, Ludvík Vaculík, Václav Jemelka.

Nad festivalovým týdnem tradičně převzal záštitu primátor Jan Kasl, který osobně přivítá zahraniční účastníky a významné hosty v neděli 21. dubna odpoledne. Týž den od 20 hodin se festival přesune do svého hlavního působiště – nově zrekonstruovaného Divadla Minor, kde zahájí galavečerem věnovaným francouzskému tvůrci Jeanu Genetovi. Všechna autorská čtení i autogramiády jsou simultánně tlumočeny do češtiny. (vř)

Veselí Irové oslavili také v Praze svatého Patrika

V polovině března se z pražských náměstí ozývala veselá irská hudba. Dělo se tak při příležitosti celosvětových oslav spojených s irským národním svátkem, dnem svatého Patrika. Nad letošním, již pátým ročníkem, převzala čestný patronát, stejně jako v loňském roce, významná osobnost české divadelní, filmové a hudební scény – Jiří Suchý. Od 14. do 17. března měli Pražané a návštěvníci Prahy možnost seznámit se s irským kulturním dědictvím prostřednictvím bohatého hudebního, tanečního a gurmánského programu ve vybraných barech, restauracích a na

veřejných prostranstvích. Na letošním festivalu byla mimo jiné oficiálně pokřtěna kniha poezie předního současného irského básníka Desmonda Egana DESpektrem a CD s hudbou inspirovanou touto poezií. Zajímavým zpestřením bylo vystoupení Vincenta Grahama, světového šampiona v otevření ústřic. Titul světového šampiona získal, když v soutěži Guinness International Oyster Festival porazil účastníky z celého světa otevřením třiceti ústřic za 2 minuty a 58 sekund. Pátý ročník irského hudebního festivalu skončil, ať žije šestý! (ist)

Jedna z neznámějších irských skupin – Sean Norman Ceili Band – při zahájení festivalu v irském pubu Caffrey's v Praze. Foto: Jan Mihaliček

Je to tak trochu jako honit černou kočku v tmavé místnosti...

Korupce – boj s ní hned tak neskončí

Slovo korupce se stalo noční můrou našich politiků a soudců – alespoň se chce věřit, že jim skutečně ztěžuje usínání. Pravdou je, že naše pověst navenek, ale také skepse uvnitř společnosti se v posledních týdnech neubíraly lichotivým směrem. Málo na věci mění skutečnost, zda existují pádné důkazy – obecné povědomí o tom, zda se v té které zemi krade, přijímají ta či ona zvířata nebo diskriminují ženy, nevzniká na základě konkrétních soudních případů, natož výroků místních politiků. Jediným spolehlivým prostředkem, jak špatnou pověst vylepšit, je daný záporný jev zcela vymýtit.

Diskuse na březnovém jednání pražského zastupitelstva k problematice korupce byla bouřlivá a poněkud nepřehledná, několikrát byl pozměněn nejen samotný text příslušného usnesení, ale také jeho celkové zaměření. Nikdo však nezpochybnil oprávněnost a ráznost boje s tímto negativním společenským jevem. Ostatně tvrdý postup proti korupci zaznívá i z výroků zástupců všech politických klubů, které v zastupitelstvu působí (viz sloupek vpravo). „Přál bych si,“ uvedl na začátku března primátor Jan Kasl, „aby mi všichni zastupitelé i občané pomohli vytvořit průhledný, pružný a občana nezatěžující a netraumatisující systém, který by podzvění z korupce či ji samu na úrovni města neumožňoval.“

Také pražský magistrát nepochybně vykročil správným směrem a jeho vedení se chová koncepčně. V jeho protikorupční komisi zasedají i přední odborníci z jiných institucí, zadání kontrolních šetření míří na nejbola- vější místa, kde lze očekávat větší riziko možného nekorektního jednání úředníků. Sympatická, a na první pohled možná i nečekaná je iniciativa úřadu okleštit samotné úřadování: příliš často si totiž občané připadají jako zbytečné oběti byrokratického systému. A tak magistrátem iniciovaná veřejná diskuse a jí zahájený pokus o výrazné okleštění nadměrné složitosti územního a stavebního řízení mohou znamenat první hmatatelný krok směrem k účelnému

omezení prostoru, který korupci poskytuje živnou půdu. V provozu již jsou také internetové stránky s adresou www.zjednoduseni.cz, kam může kdokoliv přispět jakýmkoliv dalším námětem, jimž by se rozumně dala cesta příslušných rozhodnutí například vnesla jiná rizika, případně nekompetentnost.

Přesto se doposud idyla nekona: sebelépe zpracované dokumenty, koncepce a vize však nepřinesou kýžený výsledek, budou-li naplňovány nedůsledně, nebude-li nastolena naprostá průhlednost a kontrola zadávání veřejných zakázek a jiných „úzkých míst systému“. Platí stejná přímá úměra jako v jiných oblastech společenského života – sys-

tém vytvářejí konkrétní lidé. Je to v nich – je to v nás. (vf)

**Termíny zasedání
Zastupitelstva
hl. m. Prahy
v I. pololetí 2002:**

Čtvrtek 25. dubna 2002
Čtvrtek 30. května 2002
Čtvrtek 27. června 2002

**Všechna zasedání
jsou veřejná a probíhají
od 9.00 hodin v budově
Nové radnice,
Mariánské nám. 2,
Praha 1.**

Morstadtovy veduty stojí za zhlédnutí

Do 26. května mohou Pražané a návštěvníci hlavního města navštívit v Muzeu hl. m. Prahy výstavu děl našeho nejznámějšího vedutisty Vincence Morstadta. Výstava je zároveň poctou umělci při příležitosti dvoustého výročí jeho narození.

V Muzeu (pozor – ne v Národním, ale v tom, které najdete na Florenci!) se podařilo soustředit to nejlepší z umělce velmi bohatého díla. Některé exponáty jsou zapůjčeny ze soukromých sbírek v cizině, takže pokud si necháte tuto příležitost ujít, už je pravděpodobně nebudete moci vidět nikdy. Ostatní díla pocházejí ze sbírek Muzea hlavního města Prahy, Národní galerie a dalších muzeí. Výstavní „lahůdkou“ je pak akvarel s názvem „Náměstí v Hradci Králové“ (ze 60. let 19. století), který byl na výstavu zapůjčen ze zámoří. (ist)

Vincenc Morstadt: Chrám sv. Víta od třetího nádvoří Pražského hradu, kolorovaný lept, 1825

Adolf Born: „Útočnou karikaturu u nás nemáme.“

Pokračování ze str. 1

byl na takovém vysokém postu jediný, který se celý život intenzivně zajímal o umění. Já pak maluju toho Rudolfa a k tomu fragmenty pražských zákoutí a uliček nebo architektury.

Vzít si Rudolfa II. jako námět, to je svým způsobem historická politická karikatura. Nacházíte pro malování inspiraci i mezi současnými představiteli státu, v české přítomnosti dnešních dnů?

Ne, to vůbec ne. Ono tedy naše politické dění mě inspiruje taky, ale jiným způsobem. Když se dívám v televizi na naše ministry, tak to jsou bezvadné typy, které použiju třeba v grafice, ale ne konkrétně – nejsou zas až tak důležité, abych ztvárňoval jejich podobu. Možná je tenhle můj přístup poznamenán tím, že tady v Čechách se na politiku vzdychky nazíralo s mírným opovržením a nikdy jsme tu neměli příliš útočnou karikaturu. Renčín nebo Jiránek jsou spíš takoví, že politické dění glosují, je to spíš taková kultivovaná odezva.

A jak se Vy osobně díváte na to, když umělec přestane

na politiku jen reagovat svou tvorbou, ale přímo do ní vstupují? A angažuje se pak třeba ve volební kampani?

Já bych asi v zásadě nebyl proti, v Německu třeba je to dost obvyklá situace: spisovatelé jako Günter Grass se angažují tam, kde je to jejich srdci blízké. Tady v Čechách ovšem jsme i v tomto velmi nezralý národ, a ještě nějakou dobu nám to vydrží. Akorát je to směla pro ty, kteří zrovna žijou v téhle etapě.

To zní, jako byste byl „tady a teď“ vlastně dost nespokojený...

To je jinak. Já jsem buď velmi spokojený, nebo velmi nespokojený. Nespokojený jsem, když třeba musím zažívat, jak se vytrácí slušnost – a to z naprosto základních věcí. Že už se třeba nezdraví, když se vejde do krámu. Já jsem na to citlivý a hodně mi to chybí. Ale spokojený jsem proto, že si můžu koupit pro svoji práci materiál, který chci, určitý druh papíru, určitý druh štětce, barev. Že kdokoli má tuto možnost. To bude pro nás, kteří si ještě něco pamatujeme, vždycky takový zážrak. (q)

Audience u císaře Rudolfa. Litografie

RADNIČNÍ AKTUALITY

Na všech pět politických klubů, které působí v pražském zastupitelstvu, jsme se obrátili se stejnou otázkou – jaký postoj zaujímá váš klub k živě diskutované problematice korupce v působnosti HMP? Předkládáme vám jednotlivé odpovědi:

Mgr. Rudolf Blažek (ODS)

Korupce je rozhodně vysoce společensky nebezpečným jevem, který se vyskytuje nejen u nás, ale na celém světě. Přijetím protikorupčního programu v červnu loňského roku Radou MHMP byly nastaveny určité obecné mechanismy, které jsou jednou z možností forem boje s korupcí. Žádná metoda však není stoprocentně účinná. K individuálním selháním docházelo, dochází a bohužel docházet asi bude. Pokud hovořím za ODS, jsme připraveni s korupcí bojovat. Chceme, aby ti, kterým byla korupce prokázána, byli s maximální tvrdostí potrestáni, aby na ně bylo poukázáno, aby skutečně byla korupce pranýřována. Aby se všichni báli (a to je účel trestu) vzít úplatek. Jedním z možných protikorupčních opatření je maximální zjednodušení legislativy. To znamená, aby se zjednodušilo stavební povolení, aby neexistovalo x desítek razítek, aby úředník přijal žádost a podle jasné daných pravidel povolení vydal, anebo nevydal. To je jedna z cest, jak minimalizovat možné korupční prostředí.

MUDr. Michael Hviždala (US)

Na zasedání ZHMP na začátku března jsme požadovali, aby městská rada společně s primátorem předložila konkrétní příklady korupce. Dále jsme chtěli, aby rada předložila zastupitelům k projednání návrh na řešení problematiky korupce s vyvozením osobní zodpovědnosti. Nic z toho nebylo přijato, koalice ODS a ČSSD, bohužel za přispění některých opozičních poslanců, přijala nic neřešící usnesení, obdobné tomu, které dva dny před tím přijala městská rada. Tento postup je názornou ukázkou toho, jak současná koalice ODS a ČSSD nechce řešit palčivé problémy metropole.

Doc. Ing. Zdeněk Trojan, CSc. (ČSSD)

Každé rozhodování o veřejných prostředcích, které není dostatečně transparentní a kontrolované, může vyvolávat pokušení ke korupčnímu jednání. S řešením tohoto problému se potýká veřejná správa ve všech zemích, které se považují za demokratické. Jednoduchá řešení tohoto problému neexistují. Přísné a přesné dodržování zákonných postupů, spoluúčast představitelů opozice při výběrových řízeních na městské zakázky a všestranná kontrolní činnost může omezit neetické chování těch, kteří se na rozhodování podílejí. Klub ČSSD je připraven se podílet na všech aktivitách, které povedou k omezení podmínek umožňujících korupční jednání.

RNDr. Martin Bursík (KDU-ČSL, ODA, DEU)

Již několikrát v tomto funkčním období jsme otevřeli téma korupce. Naše návrhy směřují vždy ke konkrétním opatřením. Navrhli jsme usnesení, které mělo zamezit konfliktu zájmů členů zastupitelstva, kteří sedí v rozličných dozorcích a správních radách a pobírají za to odměny. Tím se jim zužuje prostor pro obhajobu veřejného zájmu. Návrh nebyl přijat. Podíleli jsme se na uspořádání semináře o korupci pro zastupitele a úředníky, na kterém přednášel expert z USA. Prosadili jsme usnesení, které uložilo radě přijmout pravidla pro hospodaření s městským nemovitým majetkem. Právě neexistence pravidel při zadávání veřejných zakázek vytváří ideální příležitost pro korupci. Praha nemá vypracovanou metodiku pro zadávání veřejných zakázek. Miliardové zakázky v oblasti dopravních staveb nepodléhají pravidlům, ani kontrole. Město neudělalo za deset let v oblasti zadávání veřejných zakázek vůbec nic. Na podkladě konkrétních údajů žádáme proto odvolání ředitele odboru městského investora pana Macka a náměstka primátora pana Švece. Korupce a konflikt zájmů jsou největšími bariérami zdravého rozvoje Prahy.

JUDr. František Hoffman (KSČM)

Korupce je podobně složitý problém jako prostituce. Existuje od pradávna a odolává všem pokusům o jejich likvidaci. Jde o Sisyfovskou práci, která je však nutná, aby problém nepřerostl v neřešitelný problém. Jde o lidské charaktery, společenské systémy a povyšování jedněch nad druhými. Neřešíme až problém, ale útočíme na příčiny. Pak možná budeme aspoň částečně úspěšní.

MAGISTRÁT INFORMUJE

Nové ceny doplňkových časových kuponů mimo území hlavního města

V návaznosti na změnu tarifu Českých drah, uskutečněnou k 27. lednu t. r., došlo od 1. dubna k úpravě cen doplňkových časových kuponů PID pro vnější tarifní pásma. Tarif PID je v oblasti předplatních jízdních dokladů úzce provázán s tarifem Českých drah, zejména s cenami traťových jízdenek.

Ceník doplňkových časových kuponů PID (ceny platné od 1. 4. 2002)

	bus + ČD	pouze pro ČD
Doplňkové časové kupony PID (od 1. 4. 2002)		
1 pásmo měsíční	230	210
čtvrtletní	630	600
měsíční děti 6–15 let	110	není
2 pásmo měsíční	350	330
čtvrtletní	960	930
měsíční děti 6–15 let	170	není
3 pásmo měsíční	590	510
čtvrtletní	1 620	1 260
měsíční děti 6–15 let	290	není
4 pásmo měsíční	820	630
čtvrtletní	2 240	1 540
měsíční děti 6–15 let	410	není
5 pásem měsíční	1 020	810
čtvrtletní	2 790	1 960
měsíční děti 6–15 let	510	není
6 pásem měsíční	1 250	není
čtvrtletní	3 420	není
měsíční děti 6–15 let	620	není

Nové jízdní doklady PID

S účinností od 1. 4. 2002 jsou v platnosti jízdenky na 24 hod. pro všechna pásma. Tyto jízdenky platí ve všech prostředcích PID. Ve vlacích Českých drah platí pouze na tratích s plnou integrací, tj. na trati 171 v úseku Praha hl. n. až Řevnice, na trati 221 v úseku Praha hl. n. až Senohraby a na trati 011 úsek Praha Masarykovo nádr. (Praha hl. n.) až Poříčany.

cena 24hodinové jízdenky pro všechna pásma 100 Kč

cena 24hodinové jízdenky pro děti od 6 do 15 let pro všechna pásma 50 Kč

S účinností od 1. 4. 2002 jsou v platnosti jízdenky na 24 hod. pro území hl. m. Prahy pro děti od 6 do 15 let.

cena 24hodinové jízdenky pro děti od 6 do 15 let pro pásma Pa 0 (území hl. m. Prahy) 35 Kč

K poplatku za odpad

Pro úhradu místního poplatku za odpad budou jednotlivým poplatníkům v květnu rozeslány složenky s identifikačními údaji, potřebnými k platbám. Správce poplatku upozorňuje na to, že z technických důvodů nelze zajistit, aby složenku neobdrželi i ti, kdo do té doby zašlou oznámení o sdružené platbě. Pokud se bude jednat o sdruženou platbu za domácnost, lze k platbě využít tu složenku, která bude znít na jméno společného zástupce, uvedeného na oznámení. V případě uskutečněné sdružené platby považujte jednotlivé doručené složenky, které byly hrazeny společnou platbou, za bezpředmětné.

V některých sdělovacích prostředcích se objevila informace, že v souvislosti se zavedením místního poplatku za odpad tzv. nadstandardní služby (odemykání domu a zanáška sběrných nádob) již není nutno hradit. Tato informace je mylná, nadstandardní služby je nutno – stejně jako v minulých letech – hradit i nadále příslušné svazové společnosti. Jedinou výjimku tvoří obvod Prahy 1, kde úřad městské části tuto činnost hradí ze svého rozpočtu u bytů ve vlastnictví městské části.

Archiv hl. m. Prahy zve čtenáře Listů do **Clam-Gallasova paláce** v Praze 1, Husova 20 na výstavu obrazů L. Pilařové – Kverkové s názvem **Pražské motivy**. Výstavu můžete navštívit **od 19. dubna do 9. června 2002. Otevřeno denně od 10.00 do 17.00 hod. mimo pondělí.**

I Praha chce mít pěkné logo

Téměř v každé evropské metropoli se v současné době již setkáváte poměrně často s více či méně nápadným připomenutím, kde se právě nacházíte: tzv. jednotný vizuální styl (corporate identity) se z oblasti firemního prostředí dostal i jinam, prezentaci měst a regionů nevyjímaje.

Základem jednotného řešení, které se řídí závaznými pravidly, je značka (logo) města. Může z podoby městského znaku vycházet (jak je například patrné na vídeňské značce), v žádném případě však samotný historický znak nenahrazuje. Důležitá volba barev, typů písma a dalších grafických prvků pak na propagačních materiálech, informačních cedulích, ale také na všech běžných tiskopi-

sech a úředních dokumentech zřetelně naznačují vazbu na konkrétní územní celek – v našem případě na hlavní město Prahu. A už jenom z prostého faktu, že v řadě případů se jednodušeji a přímočařejší bude možné vyhnout i tomuto poněkud neobratnému slovnímu spojení a jeho příslušné zkratce (tedy Hlavní město Praha, HMP), lze usoudit na účelnost přípravy jednotného vizuálního stylu také pro naši metropoli. Na charakter vyhlášené soutěže jsme se zeptali **Mgr. Aleny Ježkové, ředitelky odboru public relations MHMP: „Devítičlenná komise, složená**

z pěti výtvarníků a čtyř zástupců města, osloví jmenovitě renomované výtvarníky, jejichž návrhy posoudí v prvním kole. Do druhého kola pak postoupí trojice autorů, kteří budou své návrhy osobně prezentovat.“ A to už bude soutěž ve fázi, kdy bychom rádi představili úspěšná řešení i čtenářům Listů hl. m. Prahy. Pro dnešek

jsme připravili pouze nahlédnutí k blízkým či vzdálenějším evropským sousedům. Výmluvným dokladem úspěšného řešení je podle nás zejména londýnská značka, umožňující značnou variabilitu použití, aniž by bylo nutné vykročit „ven“ z šesti písmen, z nichž je název britského hlavního města složen. (vf)

Gemeente Rotterdam

Akce: Opiáty v plamenech spalovny

Již podruhé hlavní město Praha zorganizovalo svoz prošlých opiátů z lékáren zapojených do systému města a letos poprvé do vybraných lékáren odnesli prošlé opiáty i lékaři ze svých zdravotnických zařízení.

Utajeně a za přísných bezpečnostních opatření proběhla v pátek dne 15. března dopoledne v Praze mimořádná akce svozu prošlých opiátů. Pět vybraných pražských lékáren navštívili zaměstnanci Imp-servisu, aby zde za asistence strážníků Městské policie hl. m. Pra-

hy a za přítomnosti zástupce lékárenské komory převzali prošlé léky – opiáty.

Imp-servis pro hlavní město Prahu zajišťuje svoz a odstranění nebezpečného odpadu, mezi které patří i léky. Opiáty tvoří mezi léky zvláštní kategorii, která podléhá přísné evidenci. Svaz opiátů a jejich následné odstranění je již druhá akce tohoto druhu na území Prahy, naposledy se uskutečnila v roce 1999. Možnost zbavit se těchto léků využilo 37 lékáren, 25 lékařů a 6 zdravotnických zařízení. Lékárny a zdravotnická zařízení shromáždily prošlé opiáty ve vybraných lékárnách, odkud

je městská policie s ostrahou a se zaměstnanci Imp-servisu převezli do spalovny hygienické stanice. Během mimořádné akce svozu opiátů se jich shromáždilo přes 24 kg.

Narkomanům by při pohledu na opiáty končící v plamenech spalovny jistě pukalo srdce. Ostatní museli s povděkem konstatovat, že akce organizovaná Odborem infrastruktury města, Městskou policií hl. m. Prahy, hygienikem hlavního města, lékárenskou komorou a firmou Imp-servis skončila úspěšně a že tyto nebezpečné látky skončily na správném místě. (cyk)

Dubnové krásky – podléška, orsej, sasanka...

I dnes máme pro vás nabídku: vydejte se za krásami přírody – a zůstaňte přitom v Praze! Možností je nepřeberně.

tinám zastíní slunce, uберou světlo a květiny pak už mohou vegetovat jenom listem.

Název je učený, ale rostlinky krásné: prvním průkopníkem

předvádí ve dvou barvách – bílé a růžovo-fialové. Stejně krásná, i když ne tak romantická, je na výpravu za dubnovými kráskami Uhřetěveská obora.

Naše výprava tedy tentokrát bude téměř detektivní, neboť

musíte trefit správný čas. Nedá se přesně říci, kdy které z našich kráskek pokvetou, obvykle to bývá v první polovině dubna. Takže je nejvyšší čas – a za pokus to rozhodně stojí. Třeba i někdy. (cyk)

Fialové podléšky, bílé sasanky či orseje – jarní ozdoby Prahy

Tentokrát se vypravíme za vícero kráskami. Odborníci jim říkají poněkud nepoeticky: „efemeroidy“. Učený název. Stejně učeně dodávají, že jde o „vytrvalé rostliny s velmi krátkodobým vývinem nadzemních orgánů“. Trochu pěkněji se jim říká „hájní květena“. Zkrátka jsou to ty, které rostou v listnaných lesích, ale kvetou dřív, než se na stromech objeví listy. Jakmile se lesy zazeleňují, už je pozdě – stromy kvě-

jara bývá už v březnu jaterník podléška, později orsej jarní, křivátec, přidá se dymnivka dutá, sasanka – ta pryskyřníková (žlutá) i ta hájní (bílá). Vzácněji spatříte lechu jarní. Stojí za to se procházet a dívat. Jedna lokalita je v Chuchelském háji blízko kostela Sv. Filipa a Jakuba, kde bývají pod duby přímo koberec dymnivky (a vede k nim naučná stezka z Hlubočep od konečné tramvaje č. 12). Dymnivka se

Květnové dny otevřených dveří

Tak jako každý rok, připravil i letos Magistrát hl. města Prahy pro Pražany i návštěvníky města Dny otevřených dveří.

Kdy se uskuteční?

Ve čtvrtek 16. května budou od 10.00 do 17.00 hodin zpřístupněny všechny úřední budovy, kromě pracoviště odboru dopravně správních agend v Kongresové ulici 2, kde je úřední den i ve čtvrtek. V sobotu 18. května si mohou zájemci od 10.00 do 17.00 hodin prohlédnout Staroměstskou radnici, Clam-Gallasův palác a rezidenci primátora.

Co mohou návštěvníci vidět?

V prvním návštěvním dni budou pro zájemce otevřeny dveře všech kanceláří. Dále si mohou prohlédnout prostory v Městské knihovně a v Muzeu hl. m. Prahy, které jindy přístupné nejsou. V sobotu 18. května budou otevřeny všechny reprezentační prostory v historických budovách (např. Brožíkův sál, Stará rada, Jiříkův sál na Staroměstské radnici, Mramorový sál v Clam-Galla-

Budete si moci prohlédnout i jindy nepřístupný recepční salon v rezidenci primátora.

Foto: Karel Cudlín

sově paláci) a téměř všechny prostory v rezidenci primátora na Mariánském náměstí.

Kdo bude zájemce na prohlídce provázet?

Ve čtvrtek budou v prostorách Nové radnice provázet návštěvníky pracovníci Informačního střediska MHMP a v sobotu budou v Clam-Gallasově paláci zajišťovat prohlídky zaměstnanci Archivu hlavního města Prahy. V prostorách rezidence primátora a v prostorách Staroměstské radnice bude zajištěna průvodcovská služba PIS. Na dotazy návštěvníků budou ve čtvrtek odpovídat pracovníci odboru public relations a oslovení úředníci, v sobotu zaměstnanci Archivu hlavního města Prahy a průvodci z PIS.

Jaké novinky jsou letos připraveny pro zájemce o prohlídku MHMP?

Novinkou bude letos spolupráce Městské knihovny v Praze

a Muzea hl. m. Prahy. Tyto dvě organizace si samy zajistí program a připojí se ke Dnu otevřených dveří ve čtvrtek 16. května. Zbývá dodat, že v loňském roce využilo Dne otevřených dveří k prohlídce úředních a historických prostor 3 800 zájemců – letos k nim můžete patřit i vy. (ist)

Návštěvní dny:

čtvrtek 16. května

10.00–17.00 hodin

sobota 18. května

10.00–17.00 hodin

Praha na webu: Míříme do informační společnosti!

Internetové stránky hlavního města Prahy získaly Zlatý erb 2002 za nejlepší internetové stránky měst. Rozhodla o tom 25. března odborná porota, která podle vyhlásovatelů soutěže Svazu měst a obcí posuzovala zejména obsah, aktuálnost a grafické zpracování stránek.

Informační server nabízí od začátku roku 2000 základní informace o správním uspořádání

města, o struktuře volených orgánů Magistrátu hlavního města Prahy a o rozhodnutích Rady a Zastupitelstva hl. m. Prahy.

www.praha-mesto.cz

V červenci roku 2000 byly spuštěny také internetové noviny, které poskytují on-line zpravodajství o všech důležitých událostech v Praze. Zdokonalování interne-

tové prezentace představuje pro pražský magistrát jednu z priorit v cestě k modernímu úřadu. Proto se internetovým stránkám hlavní-

ho města pravidelně věnujeme i v našich Listech.

Evropská informační společnost se přibližuje i účastí Prahy na několika projektech s jinými

evropskými městy. Tento proces zaměřený na oblast informatiky a životního prostředí nastartoval už před třemi roky. Navíc je Praha od loňského prosince v řídicím výboru organizace Telecities, která se stará o informatiku ve veřejné správě a spolupracuje na koncepčních dokumentech EU. Z konkrétních úkolů lze zmínit podíl na přípravě mezinárodní konference o Městských informačních systémech, která se bude konat letos v říjnu právě v Praze.

Mince v Karlově skřínce aneb co se najde v kasičkách

V kasičkách, do kterých je možno vhadzovat peníze na opravu Karlova mostu, se dá najít ledacos. Kromě prošlých jízdenek z MHD, stvrzenek z obchodů, prošlých telefonních karet z několika států, žetonů z myčky aut a hracích peněz se v nich objevuje i řada numismatických zvláštností.

Tak například nejstarší vhozenou mincí je rakousko-uherský desetník z roku 1915, raritou jsou i staré mince z Polska, Jugoslávie, z protektorátu Čechy a Morava, carského Ruska a Německé říše. V kasičkách se objevují i nové Euro mince z Finska, Francie, Německa, Holandska, Rakouska a Belgie. Padesát mincí

má vyšší numismatickou hodnotu než nominální. Jedná se například o mince z Vatikánu, stříbrnou německou pětimarku a další. Co však s neplatným mincemi? Zazdít je do Karlova mostu, jak zněl jeden z návrhů, je trochu přehnané. Stálo by za úvahu nepoužitelné a numismaticky zajímavé mince archivovat jako historickou zajímavost ve vitrinách, aby si každý mohl prohlédnout, co všechno se na opravu Karlova mostu vybralo. Do roku 2004, kdy sbírka končí, určitě přibude mnoho dalších zajímavých exemplářů. (ist)

Veřejná sbírka na opravu
Karlova mostu:
777 777 7777/6000

MAGISTRÁT INFORMUJE

Na profesní čest se zatím nedá spoléhat

Odhalením zjevných podvodů některých pražských taxikářů v posledních týdnech byla uvedena do pohybu série nutných protipatření – v sázce je totiž dlouhodobě pověst naší metropole, obzvláště před nadcházející turistickou sezonou. Uskutečnilo

se pracovní setkání všech zainteresovaných úřadů a institucí, které mají co do činění s provozováním taxislužby, rychle koordinujeme společný postup. V první fázi bychom chtěli přijmout tvrdé kroky, abychom zamezili předražování jízdného, ať už za pomoci „turba“, „nulítka“ nebo dalších fíglů a nekalých postupů. Druhou palčivou oblastí je problematika stanovišť vozů taxislužby na území města, třetím bolavým místem jsou služby poskytované smluvními přepravci, které svým způsobem v jistých případech nahrazují taxislužbu. Budeme se proto teď scházet každý měsíc a vyhodnocovat nejen to, co se nám již povedlo, ale i to, co se nedaří nebo nebude dařit. Věnujeme se těmto problémům soustavně už dva roky, ale svůj tlak nyní můžeme a musíme zesílit, včetně úsilí o nutné změny v zákonech, které upravují oblast taxislužby – pozice našeho úřadu by se jimi měla výrazně posílit, když si uvědomíme, že například bude možné uložit pokutu až 1 000 000 korun za předražení jízdného.

Víme dobře, že kontrola a vymáhání práv v oblasti taxislužby je naší záležitostí a pražský magistrát se na tuto oblast s daleko větším nasazením zaměřuje. Během několika týdnů budou výsledky nepochybně vidět. Na druhé straně ovšem očekáváme, že také sami taxikáři si začnou své řemeslo hájit v tom dobrém slova smyslu, tedy že si stanoví vnitřní podmínky pro výkon své profese a že budou přirozeně vytlačovat ze svého kruhu ty, kteří takové podmínky nebudou splňovat, neboť tak evidentně poškozují dobré jméno tohoto oboru podnikání. Vždyť podobně už si profesní zájmy rezolutně brání advokáti, architekti, lékaři, pekaři, a další živnostníci a podnikatelé. Dokud obdobně silná organizace s patřičnou autoritou v oblasti taxislužby nevznikne, bude samozřejmě i pro nás velmi složité všechny problémy na poli taxislužby definitivně vymýtit. Vždyť proč by nemohla vzniknout z podnětu takové komory například značka „PRAGUE TAXI“, která by znamenala, že taxikář, který vás takto označeným vozem svezde, službu poskytne profesionálně, transparentně a poctivě. Někteří z taxikářů by takovou značku na svém autě mohli vozit už teď. To by jim určitě mohlo přinést nejen důvěru zákazníků, ale i s tím spojené zasloužené zisky. Nejvíce by tím ale získal kredit Prahy – a tedy i nás všech, kteří tady žijeme, pracujeme nebo podnikáme.

Mgr. Zdeněk Zajíček,
ředitel Magistrátu hl. m. Prahy

Fotografování o ceny SPMP

Zkratka SPMP označuje Sdružení pro pomoc mentálně postiženým. Tato celorepubliková organizace se už od roku 1969 stará o zlepšování podmínek života mentálně postižených občanů.

Letos sdružení vyhláší 1. ročník fotografické soutěže „Fotografujeme: Já a moji blízcí“. Soutěž pro mentálně postižené z celé Prahy je vyhlášena v pěti kategoriích: 1. Moji lidé, 2. Užívám si volného času, 3. Moje oblíbené zvíře, 4. Dokážeme chránit přírodu, 5. Volné téma. Soutěž potrvá prakticky celý rok, každý může zaslat až deset fotografií na adresu SPMP KV PRAHA, Polská 4, 120 00 Praha 2 s označením FOTO 2002. Soutěž zakončí listopadová vernisáž a předání věcných cen.

Informace o životním prostředí

Ročenka Praha – životní prostředí 2001 přináší fakta o stavu pražského ovzduší, vody i zeleně. Najdete v ní i loňský monitoring pylů pro alergiky, zprávu o hospodaření s odpady, přehled legislativy a strategické výhledy do budoucna.

Souhrnnou zprávu o životním prostředí vydává město už podvanácté, k sehnání je za 200 Kč, a to buď jako knižní publikace, nebo jako CD-ROM. Obsah ročenky je rozčleněn do přehledných kapitol a suchá a nepřijemná čísla z tabulek ilustrují grafy a mapky.

Žádný kouzelný recept nikdo z nás v rukávu nemá,

říká o problémech svého „resortu“ náměstek primátora ing. Martin Hejl (ODS).

Ing. Martin Hejl (nar. 1957) patří ke služebně nejstarším zastupitelům: zavrhuje již své třetí volební období, po čtyřech posledních letech pak působí ve funkci náměstka primátora pro oblast dopravy. Absolvoval Fakultu elektrotechnickou ČVUT (na ČVUT působí nyní ve Vědecké radě Fakulty dopravní), od roku 1993 byl předsedou představenstva a od roku 1998 je předseda dozorčí rady Dopravního podniku hl. m. Prahy, a s. Ke společnému rozhovoru jsme usedli uprostřed předjarních dní, kdy

Foto: Jan Mihalíček

Praha znovu několikrát po sobě zažila téměř úplný dopravní kolaps – policisté v jediný okamžik napačovali čtrnáct nehod a doprava od dálnice D5 po dálnici D1 se prakticky zastavila. Znovu se v praxi ukázalo, že jsme vyčerpali současné možnosti a že současný stav představuje gordický uzol.

Mnoho lidí již podléhá skepsi – Vy však musíte vědět o schůdném řešení, pesimismus nemá v popisu práce...

Ano, řešení existuje. Je obsaženo ve schváleném územním plánu hlavního města. Je jím vybudování základní dopravní sítě, založené na dvou okruzích: vnější silniční, který je pojmenován jako Pražský, staví stát a měl by odvést tranzitní dopravu mimo město.

Druhým životně důležitým okruhem je vnitřní Městský okruh, který staví město – jeho posláním je chránit širší centrum metropole. Tyto okruhy jsou spojeny radiálními, které mají umožňovat rychlý, bezkolizní přístup a propojení mezi oběma okruhy.

Je Váš pohled nyní, po čtyřech letech ve funkci náměstka primátora, o poznání jiný, než když jste pražskou dopravu vnímal jako běžný občan?

Každý občan má i na řešení všech velkých problémů vředy zjednodušující, černobílejší názor. Nesmíme zapomenout, že v rozvoji dopravy jsme díky komunismu zaspali čtyřicet let.

Musím znovu připomenout jedno číslo, které říkám vždy a všude, v Praze jedno osobní vozidlo připadá na 1,9 obyvatele, což je zřejmě evropský průměr. K tomu připočítáme každodenní pracovní migraci dalších asi 160 000 vozidel, a to vše na půdorysu města, které je v širším jádru vlastně založeno přinejmenším od dob Karla IV. Naše metropole stojí zato, aby byla chráněna jiným druhem silničních staveb, než aby středem města vedly rušné tepny.

Máte v záloze nějaký kouzelný recept v podobě diskutované rychlodráhy, rozšíření metra, anebo jiných inspirací zahraničními modely?

Snad žádné ze zahraničních řešení není přenositelné automaticky, bez výhrad a nebezpečí. Musíme jednoznačně klást důraz na městskou hromadnou dopravu. Připomeňme, že každý běžný pracovní den přepraví přes tři miliony lidí, ročně je to více jak jedna miliarda cestujících. Hodně se musí ještě investovat právě do rozšiřování sítě metra a nových vozidel včetně povrchových. Dále budeme také pokračovat v zdokonalování Pražské integrované dopravy včetně systémů parkovišť P+R, naváděcích a informačních systémů. Právě tady jsme od roku 1994 značně postoupili, integrovaný systém zasahuje až do 60 km od města. Jsem přesvědčen, že toto jsou jediné možné nástroje, kdo slibuje kouzelné recepty, šidí veřejnost. Jen každodenní šedivou prací je třeba milimetr po milimetru věci kalibrovat a posunovat dopředu.

Nechcete se přece jen vyjádřit také k dalšímu ze zaklínadel, k rychlodráze?

Její smysl nespátřuji zdaleka jen v dopravě cestujících na letiště nebo do města. V současné chvíli zažíváme denně pohyb zhruba 25 000 lidí mezi kladenským mikroregionem a Prahou. A tato migrace takřka bezvýhradně míří

do centra po Slánské a po Evropské v autech a autobusech. Ekologické zatížení Prahy 6 je značné, proto přesunutí dopravní zátěže na kolejovou dopravu – a teď znovu zdůrazňuji mezi Kladnem a Prahou – je žádoucí a nevyhnutelné.

Bude ve středu města nutná zásadní regulace automobilové dopravy?

Připomenu, že v širším centru města je zákaz vjezdu více jak šestitunových automobilů. Pro Pražskou památkovou rezervaci platí omezení na 3,5 tuny. Otázkou je, jak regulovat individuální automobilovou dopravu. Na území městské části Praha 1 byl v druhé polovině devadesátých let spuštěn projekt zóny placeného stání, tedy jistá forma regulace dopravy použitím ekonomického tlaku. Bohužel, fidiči zónu příliš nerespektují. Je třeba ovšem říci, že stávající legislativa městským orgánům zatím příliš situaci neulehčuje a proto v rozvíjení tohoto systému prozatím nepokračujeme. V sousedních zemích, například v Německu nebo Rakousku, leží plná zodpovědnost za vozidlo na tom, na koho je zapsáno. Už jen tento fakt by umožnil jednoznačnější postih všech, kteří se jakýmkoliv způsobem prohřešují proti stanoveným opatřením resp. dopravním předpisům.

Z pohledu budoucích let bude možno k zásadní regulaci přistoupit po dobudování rozhodných částí Městského okruhu a tudíž omezit např. kapacitu dnešní Severojižní magistrály, protínající město ve vlastním středu.

Mohli byste se pokusit o krátké ohlédnutí za uplynulým tučtem let, po který jste pražským zastupitelem?

Přece jenom dvanáct let není krátkým a přehlédnutelným úsekem v životě. První volební období bylo především věnováno revizi všech příslušných dokumentů z doby před rokem 1989, včetně přípravy nového

územního plánu. Zapomíná se, jak jsme rychle zvládli adaptaci nových zákonů včetně daňových, vedly se velmi vášnivé debaty o tom, zda se bude stavět metro na Černý Most, zda se dostaví metro do Jihozápadního města. V druhém volebním období už byl přijat základní programový dokument Zásady dopravní politiky města, na které navazuje Územní plán hlavního města a Strategický plán rozvoje města. Třetí volební období asi budou spíše soudit sami voliči v nastávajících komunálních volbách, ale jsem přesvědčen, že se není za co stydět.

Podle všeho by už mělo být výrazně realizačním. Bylo jím skutečné?

Podářilo se nám zahájit výstavbu prodloužení „čtvrtého ččka“ pražského metra na sever města a obdobně jsme zahájili výstavbu tramvajové trati na sídliště Barrandov. Dopravní podnik jsme transformovali na moderní akciovou společnost – tím nejlepším argumentem je, že za poslední roky se podařilo zastavit opad používání městské hromadné dopravy, poměr mezi ní a individuální automobilovou dopravou je zhruba 60:40 a v roce 2001 dokonce nastal nárůst počtu cestujících.

Jaké úkoly teď před Dopravním podnikem ještě stojí?

Abyste městská hromadná doprava byla atraktivní, musí nabízet příjemná pohodlná vozidla a co je nejpodstatnější, musí jezdit podle jízdního řádu. To je tím hlavním lákadlem pro cestujícího, který se rozhoduje, zda použije svůj automobil, v němž má samozřejmě své pohodlí i nepopíratelné soukromí, anebo usadne do vozu metra, do autobusu nebo tramvaje. Pokročíme i v tom, aby pohodlí automobilistů nepůsobilo nepohodlí těm, kteří cestují hromadnou dopravou – jedná se především o všechny druhy a způsoby preference MHD ve vlastním provozu. (vř)

Byl jsem ministrem, ale práce pro Prahu je zajímavější!

Podle radního RNDr. Igora Němce (ODS) je Praha po Paříži nejkulturnějším městem v Evropě.

RNDr. Igor Němec právě před několika dny slavil 43. narozeniny. Je studovaným matematickem, ale záhy vstoupil do vysoké politiky: v letech 1991–92 byl ministrem státní kontroly ČR, v letech 1993–96 ministrem vlády ČR a vedoucím Úřadu vlády ČR. Přesun na pražskou radnici rozhodně nepokládá za kariérní sestup – naopak, nazývá ho příjemným vývojem od abstraktního ke konkrétnímu. Jako radní hlavního města Prahy má na starosti kulturní život, cestovní ruch, rozvoj sportu a tělovýchovy, veletržní a kongresové aktivity. Předsedá komisím, které rozhodují o udělování grantů.

Nastupoval jsem s tím, že je v Praze potřeba v oblasti cestovního ruchu zavést informační systém, označující památky a kulturní místa. Ten tu evidentně chyběl. Když zvažíte, že Praha je sedmým nejnavštěvovanějším městem v Evropě, tak si dobré orientační značení pro turisty rozhodně zaslouží. Deset let se mluvilo o tom, že to nejde, a vidíte – dnes se podle turistických šipek chodí a funguje to.

Co ve sportu?

Jako „pražští kluci“ jsme se honili za míčem po škvárových hřištích. Dodnes vidím tu spoustu prachu a cítím škváru zadřenou do kolen. Zaměřil jsem se na to, aby taková hřiště postupně zmizela. Proto jsou po celé Praze budována především školní

hřiště a veřejně přístupné plochy s umělým povrchem, které nejen svým vzhledem lákají ke sportu, ale také šetří nohy a odpovídají hygienickým normám. Myslím si, že možnosti zaspotovat si – ať už pro děti, mládež nebo nejširší veřejnost – neustále přibývá a že se tento problém daří postupně řešit.

V oblasti kultury se ovšem těch úkolů dá předpokládat přece jenom nejvíce...

To máte pravdu. Město spravuje 21 příspěvkových organizací, z toho je 15 divadel. Dále jsou to investice do kulturních zařízení a grantový systém. Tak rozsáhlý počet spravovaných organizací je zvláštností Prahy. Pro srovnání: kupříkladu Vídeň má na starosti pouze 1 divadlo... V současnosti je v Praze zahájen projekt transformace městských divadel. Ten se týká zatím 4 divadel a mění jejich právní subjektivitu. Oč jde: divadla za stejné peníze, které dostávaly od města, získají prostor pro plnou samostatnost v rozhodování. To umožní, kupříkladu, aby vynikající herci nebyli placeni podle úřednických tabulek, ale dostalo se jim odpovídajícího ocenění.

Takže i divadla vlastně přejdou na grantový systém...

Ano. S tím souvisí i zavedení takzvaných čtyřletých grantů. V tom máme prvenství, v České republice je uděluje pouze Praha. Uměleckým sborům, které vykazují stabilně vysokou uměleckou úroveň, dáváme místo

jednoletého grant na čtyři roky, což je pro uměleckou tvorbu vlastně solidní záruka jistoty.

Kolik peněz vlastně v grantech Praha rozděluje?

70 milionů Kč. Granty jsou rozčleněny do jednotlivých tematických okruhů tak, aby podporovaly co nejširší zájmové spektrum včetně alternativní kultury. Což znamená – dát Pražanům co nejširší nabídku kulturních aktivit, která bude zároveň šetrná i pro jejich kapsu.

Je hezké pokládat Prahu za kulturní velmoc. Ale není to trochu přehnaný optimismus?

Ne. Město na kulturu přispívá pěti procenty svého rozpočtu. V tom snese srovnání pouze Paříž. Kromě Paříže žádné město v Evropě tolik procent ze svého rozpočtu v oblasti kultury jako Praha neinvestuje. Pro nás to letos znamená přes 1 miliardu korun, což je částka, která může leckoho překvapit. To jenom v televizních debatách se dozvídáme, jak je kultura popelkou a jak je u politiků na posledním místě...

Vy opravdu nemáte problém u svých kolegů prosadit kulturu do popředí zájmu? Nemusíte s nimi trochu bojovat?

To víte, že ano. Ale chápu, že jsou i jiné priority. Všichni víme, že pokud Praha nebude mít například silniční okruh, tak se zadusí. Takže některé věci mají přednost. Ale na druhou stranu – vždycky jsme se dohodli.

Když se ohlédnete, splnil jste všechny svoje hlavní úkoly?

Jedna věc mne stále mrzí, a tou je 70 let neřešený problém s přemístěním Slovanské epopeje do Prahy. To bylo ostatně jedním z bodů závěti Alfonse Muchy.

Mucha totiž své dílo věnoval Praze a měl podmínku, aby bylo v Praze umístěno. Chtěl jsem Muchův odkaz naplnit ještě v tomto volebním období. Neumíte si ale představit, s jakými překážkami jsem se při tom setkal. Mohu vám však slíbit, že to rozhodně nevzdám.

Je něco, co Vás v práci hodně mrzí, nebo přímo vyložené štve?

Vlastně ani ne. Podívejte se, já jsem v politice už dvanáct let, překonávání překážek a řešení problémů je neodmyslitelnou součástí toho, co dělám.

Práce pro Prahu je z těch mých období rozhodně nejzajímavější a jsem rád, že mě osud vedl právě touto cestou. V pražském zastupitelstvu jsem určitě jedním z nejspokojenějších politiků. (cyk)

Foto: Karel Čudlín

Téma měsíce: Kultura v Praze

Bud' kultura nikoho nezajímá, nebo jsou všichni spokojeni

Ten poněkud kontroverzní titulěk vychází z poněkud kontroverzní skutečnosti. Když jsme vyhlásili téma „Byty v Praze“, byli jsme přímo zaplaveni množstvím dopisů. Téma „Životní prostředí“ o měsíc později se setkala s výrazně nižším zájmem a „Kultura“ skončila málem na bodu mrazu. Věru vás nijak netrápí. Třeba je to dobře.

Faktem je, že na nedostatek kulturního využití si Pražan stěžovat nemůže. Málem je to naopak: zdejší nabídka je tak mohutná, že se v ní člověk ztrácí. Zatímco v jiném městě chodíte do „svěho“ divadla, můžete sledovat vývoj „svěho“ orchestru a když v muzeu otevřou novou výstavu, prožíváte to jako událost, v Praze vás nutně zavalí pocit, že nejste s to udržet krok. K tomu, aby člověk překonal televizní lenivost a vydal se do divadla nebo na koncert, tu pak mnohým paradoxně chybějí nejčastější

uděluje v oblasti kultury granty. Těmi podporuje profesionální divadelníky, hudebníky či tanečníky, ale také neprofesionální skupiny či soubory, a to v nesmírně široké škále. Podle slov radního Igora Němce město nechce uplatňovat direktivní politiku a určovat, které žánry jsou vhodnější a které ne: výsledkem radniční politiky má být co nejpestřejší nabídka pro Pražany. Peníze na to zatím jsou, a tak ten, kdo nabídne smysluplný projekt, bez pomoci většinou nezůstane.

rozumějí. Všichni se shodují v tom, že Praha je významným kulturním centrem Evropy a že reprezentace města to nesmí brát na lehkou váhu. Mnozí také podobnými slovy naznačují, že vláda na kulturu přispívá ostudně málo a město na to doplácí. **MUDr. Marián Hošek (KDU-ČSL, ODA, DEU):** „Za nedostačující pokládám vkládané prostředky do dlouhodobě zanedbávaných památek, zejména církevních, které tvoří podstatnou část pražského „genia loci“. Ze strany státu je financí nedostatek a město do značné míry supluje jeho roli – zejména, když výtěžek z turismu se nedostává přímo do pokladny města.“ **JUDr. František Hoffman (KSČM):** „Do kultury celostátně jde velice málo peněz. Odrazem toho je často složitá dostupnost některé zábavy pro lidi. Ceny vstupenek například do některých divadel, na koncerty, jsou příliš vysoké.“

Rozdělování peněz pokládají zastupitelé za věc sice nesnadnou, ale dobře zvládnutou. **Doc. ing. Zdeněk Trojan (ČSSD):** „Příslušné odbory magistrátu, zodpovědní radní, výbory zastupitelstva a grantové komise a v konečné fázi rada a zastupitelstvo se snaží, aby peníze do kultury šly správným směrem a aby bylo respektováno hledisko vyvážené podpory všech kulturních oblastí.“ **Ing. František Stádník (ODS):** „Domnívám se, že Praha dostatečně zajišťuje, aby každý mohl najít v kulturní nabídce hlavního města to, co je mu blízké a co ho zajímá.“

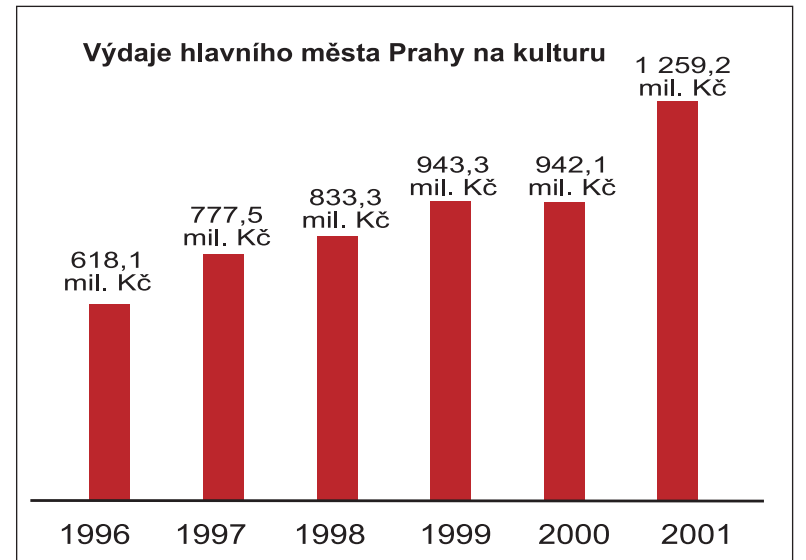
Kupodivu i opozice míní, že město vesměs dává peníze tam, kam má, což bychom o jiné oblasti než o kulturu patrně neslyšeli. **F. Hoffman:** „Peníze radnice podle mého názoru putují ve většině případů správným směrem. Bohužel jich je nedostatek, takže nemožno být uspokojeni všechny potřeby a nutně musí existovat dojem, že peníze putují jinam než by bylo potřeba. Jako opoziční politik musím objektivně vysoce kladně hodnotit práci odboru kultury ZHMP.“ Výjimkou je názor **MUDr. Michaela Hviždaly (US):** „Způsob a struktura financování by se měly změnit. Některé projekty jsou extrémně finančně náročné – jako příklad lze uvést rekonstrukci Švandova divadla (dříve Labyrint) dosud ve výši téměř dvě stě milionů korun, dotace některým divadlům (jako je třeba Hudební divadlo v Karlíně: 55 milionů korun na běžný provoz a 50 milionů korun na rekonstrukci). Městské finance do těchto projektů by měly být podstatně nižší. Na druhé straně totiž chybějí peníze na znovuoobnovení významných památkových objektů, jako třeba Colloredo-Mansfeldský palác nebo Karlův most.“

Opozice také víc akcentuje důležitost alternativní kultury. **Marián Hošek:** „Z hlediska života obyvatel má velký význam i podpora malých forem divadel, amatérských souborů a jiných kulturních aktivit. Zde je obrovský prostor pro rozšíření účasti města na vytváření pestřejší nabídky.“ **Michael Hviždala:** „Nedostatečná je i podpora workshopů začínajících umělců, které by sloužily například k zlidštění pražských sídlišť a bývalých industriálních zón.“

Koaliční politici si samozřejmě svoji práci pochvalují. **F. Stádník:** „Za toto volební období jsme v oblasti kultury udělali velký kus práce...“ Důkazem je mimo jiné suma peněz, rozdělovaných v grantech: „První granty byly v celkové výši 16,5 mil. Kč a na rok 2002 jsme schválili v rozpočtu částku 70 mil. Kč. Další oblastí, kterou se můžeme pochlubit, jsou rekonstrukce. Stavíme ve Stodůlkách depozitáře pro Muzeum hl. m. Prahy, opravujeme

areál ve Ctěnicích, který by měl sloužit jako kulturní centrum. Návštěvníkům byla zpřístupněna Petřínská rozhledna. Každý rok se otevírají po rekonstrukci další pobočky Městské knihovny. Nesmím zapomenout ani na divadla – např. nové divadlo ABC, Minor.“ A pochlubit se dá i tím, co opo-

první je fakt, že město od roku 2000 poskytuje profesionálům čtyřleté granty, což je v českých zemích novinka. Čtyřletý grant umožňuje uměleckou existenci poněkud lépe než peníze vyčleněné jen na jeden rok, neboť dává větší jistotu; město ovšem na sebe bere větší riziko: pokud by se peníze inve-

zice kritizuje: „Ještě v letošním roce by mělo být otevřeno Švandovo divadlo. Připravujeme také rekonstrukci Hudebního divadla v Karlíně, která by měla být zahájena v letošním roce.“

Žhavé téma: Transformace pražských divadel

Abychom to upřesnili: téma je žhavé přičiněním některých médií, která sledovala zejména kauzu Divadla Komedie. O žhavou novinku jinak rozhodně nejde, naopak – je to příběh poměrně dlouhodobý. Stručně bychom ho mohli popsat zhruba dvěma liniemi. Tou

stovaly špatně, ztráta bude citelnější. Druhou linií je jisté uvolnění vztahu mezi městem a divadly. Ne, že by město svá divadla tak moc řídilo, nicméně třeba herci byli (a v divadlech před transformací ještě jsou) placeni jako úředníci: podle tabulek – čím víc let praxe, tím lépe, nic víc, nic méně. Špičkové herce takový systém nezaplatí a divadlo je pak ztrácí. Praha se rozhodla vztah k divadlům změnit: dávat jim stejné peníze, ale přitom jim dopřát větší svobodu. Zní to v dnešní době podezřele, ale podle četných ujištění to tak opravdu je.

Ředitel Divadelního ústavu **Ondřej Černý:** „Transformace pražských divadel je proces, který se pomalu začíná dařit nastartovat. Podle mého ná-

maloměstské motivace: pospolitost, potřeba ukázat se před známými, vědomí něčeho nevědního a svátečního. Zejména onen krásný pocit venkování, když jedou „za kulturou do Prahy“ Pražan nezažije. Což je občas škoda.

Postavení kulturní metropole Praze ale rozhodně neupřeme. Ostatně, nevzniklo samo sebou. Hlavní město poskytuje každoročně ze svého rozpočtu kolem 5 % na kulturu včetně oprav památek a všech investic, což je poměrně štědré – zejména v porovnání s péčí státu, ale i v porovnání s jinými evropskými velkoměsty. Praha v oblasti kultury zřizuje řadu příspěvkových organizací, například Symfonický orchestr hlavního města Prahy FOK, Galerii hlavního města Prahy, 15 divadelních scén, Muzeum hlavního města Prahy, Národní kulturní památku Vyšehrad, Městskou knihovnu (56 poboček), Filmový podnik, Hvězdárnu a planetárium, Výstaviště, Pražskou informační službu, Obecní dům. Jako samostatný odbor magistrátu působí Archiv hl. m. Prahy.

Krom přímého spravování všech těchto institucí je Praha spoluorganizátorem desítek akcí a od roku 1996 také

To, jak funguje podpora pražského kulturního života, většinou Pražan ani nevnímá. Málokoho totiž napadne, že třeba na vstupenku do divadla přispívá město částkou, která mnohdy dalece převyšuje to, co sami zaplatíte v pokladně, a že právě to nejlepší umění by návštěvníci ze své kapsy nikdy nezaplatili. Když jsme listovali seznamem kulturních akcí, které město jen v měsíci březnu nějakým způsobem podpořilo, napočítali jsme jich 65: koncerty a hudební večery, tematické akce pro školy, knižní a fotografické výstavy, divadelní představení, taneční představení, pantomima, divadlo pro děti, filmová přehlídka... Ročně se grantových smluv uzavírá přes dvě stovky a za tím vším je spousta práce. Patrně se daří, neboť ji běžný občan téměř nepozoruje.

Pražští zastupitelé ke kultuře

Podle naší ankety, v níž jsme oslovili všechny politické kluby na pražské radnici, se kultura zdá být jednou z mála oblastí, v níž si politici docela

Téma měsíce: Kultura v Praze

zoru je připraven v zásadě dobře. Bude ovšem velkým oříškem dokázat i v té rovině administrativní uvést do pohybu model, který nevychází z úřednických rozhodovacích mechanismů,

a po 45 letech v něm uspořádáme Koncert generací. Orchester pozve k účinkování své bývalé členy, což bude, myslím, dost mimořádný zážitek. V programu jsou skladby E. Griega

vznikl před třemi lety: tvůrci z Divadla AHA! a Divadla GONG tehdy dali dohromady projekt s názvem Gong dětem. Repertoár obou divadel počítá s diváky od předškolního věku až po studenty středních škol, pro které se hrají jak dopolední představení ve všedních dnech, tak tzv. Pohádkové víkendy. Jak je patrné z plakátků, vstupné je rovněž skoro pohádkové: 30 Kč.

Právě probíhající sezona nabídla kromě repríz starších titulů (mezi ně patří mj. klasické pohádky Dlouhý, Široký a Bystrozraký, Příhody Ferdý Mravence, Chytrá horákyň, ale také např. Tancovačka Slawomira Mrožka či Nestroyův Provaz o jednom konci) také premiérová nastudování inscenací z tradičního divadelního repertoáru. Divadlo AHA! se obrátilo k dramatické A. P. Čechova hrou Svůj k svému, Divadlo GONG uvede v premiéře hru W. Gibsona Dva na houpačce.

V rámci projektu, podpořeného víceletým grantem města a městské části Praha 9, se už odehrálo 160 představení pro 19 500 dětí.

Kde granty nestačí: pražská YWCA nebude mít střechu nad hlavou

Zkratka YWCA původně znamená „Křesťanské sdružení mladých žen“. Dnes už je to název vpravdě historický, neboť označuje občanské sdružení s působností mnohem širší. YWCA je mezinárodní organizace, sídlo má v Ženevě, existuje už přes sto let (u nás od roku 1919 díky iniciativě Alice Masarykové, dcery prezidenta Masaryka) a ve světě má asi 25 milionů členů. V Praze „Ivku“ najdete ve Vršovicích, v tamním záměčku. Její činnost je určena především ženám a nabízí to, co opravdu jinde nenajdou: třeba maminky na mateřské dovolené mohou přivést své děti do zdejší školky a přitom se samy věnovat nějaké společné činnosti, především vzdělávání. Učí se tu práci s počítačem, jazykům, ale i řadě dovedností, jež se pak hodí v domácnosti. A dobré je i to, že nezůstávají s dětmi samy: vzájemný kontakt je cenný, stejně jako výměna zkušeností. Za zmínku ovšem stojí také klub seniorek: scházejí se v něm totiž dámy, pro něž osmdesátka není žádný věk, debatují nad výtvarným uměním, poezii či prózou (věřte, zahanbily by i leckterého profesionála) a zvou si zajímavé osobnosti k besedám. To všechno se děje levně (neboť lektoři i vedení jsou především fandové) a s nadšením: 33 kurzů, kroužků a klubů, celkem

19 nejrůznějších činností, které pravidelně každý týden navštěvuje okolo 260 lidí všeho věku.

Jistě, že takové činnosti většinou všichni fandí. Jenomže to někdy nestačí: z vršovického záměčku chce zdejší městská část vybudovat reprezentativní prostory a tak YWCA se svými 555 členy se má do května odstěhovat jinam. Ale kam? K činnosti potřebuje 8 učeben, sál a 2 kanceláře, nemluvě o tom, že maminky by měly mít kam dávat kočárky...

YWCA ve své stoleté historii několikrát musela „skončit“ z politických důvodů, přičemž leccos ze svého majetku dosud nedostala zpátky. Paradoxně jí teď hrozí – přese všechno podporu včetně mezinárodní – zastavení činnosti z důvodů ekonomických. A protože díky aktivitě zdejších žen sídlí v Praze Evropská kancelář YWCA, budou o tom vědět na celém světě. I to je jeden z příběhů pražské kultury. Doufáme, že ještě neukončený.

I v Bruselu vnímají Prahu především jako kulturní metropoli

„Pokud si lidé v Bruselu dokáží zařadit Prahu na mapu, vnímají ji jako město s obrovským kulturním bohatstvím. A pokud Prahu již navštívili, vzpomínají na nezapomenutelnou atmosféru,“ říká Jan Bláha, který se na pražském magistrátu stará o zastoupení hlavního města v Bruselu.

Praha nedávno zakoupila v Bruselu dům a hodlá v něm vybudovat svůj zastupitelský úřad. Není náhodou, že k dosažení respektované pozice mezi

evropskými městy a k vytvoření potřebné sítě kontaktů hodlá využít právě svůj kulturní potenciál. V plánu je organizování atraktivních kulturních akcí, především koncertů, výstav a vzdělávacích aktivit, a to v rámci spolupráce Prahy a partnerského regionu (pokaždé jiného). Takové akce by mohly být příležitostí například pro jednání hospodářských komor Prahy a partnerského regionu a navíc by se na jejich pozadí mohla konat setkání s nejvýznamnějšími osobnostmi bruselského kulturně-politického života. Nosnou myšlenkou tohoto záměru je totiž fakt, že atraktivní kulturní akce (např. koncert Concertgebouw of Amsterdam pořádaný spolu s Amsterdamem, a podobně), slavní umělci a významné kapacity (např. M. McGreat, ředitel konferencí Evropského parlamentu, F. Jacobs, významný autor knih o institucích EU...) přilákají vysoce

O. Sekora, P. Kraus: Příhody Ferdý Mravence (Divadlo AHA!) Foto: Jan Šilar

ale má charakter jakéhosi grémia, které doporučuje jednak dotace a do budoucna i jakousi strategii hlavního města v oblasti divadel. To je vůbec důležité: aby se transformace opřela o dlouhodobou strategii. Tím se také Pražanům dá najevo, že transformace skutečně není o tom, aby magistrát ušetřil peníze na pražských divadlech, z čehož je často podezírán. Je dobré si také uvědomit, že cílem transformace není proměnit nějak zásadně divadelní mapu Prahy. Divadelní prostředí v tuto chvíli v Praze po mém soudu funguje optimálně.“

Radní Igor Němec: „Pro běžného diváka se nezmění nic. Vlastně se dokonce situace dostane do normálu: normální divadlo totiž nemá být řízeno magistrátem. Díky transformaci budou divadla mocí s penězi hospodařit ne jako úřad, ale tak, jak uvedou v projektu.“

Ondřej Černý: „Divadla by měla mít i nadále jakési přednostní právo na dotace, aby mohla plnit svoji veřejnou službu. Rozhodně by nemělo dojít k rozmazání hranice mezi komerční a nekomerční sférou. Já jsem ale přesvědčen, že skutečně jde o změnu, která pražskému divadlu pomůže, aby se chovalo nezávisleji, aby bylo ve svém provozu méně svazováno úředními omezeními. Aby bylo zdravější a sebevědomější.“

Jaké výsledky transformace přinese, poznáte nejlépe sami. Pokud ovšem budete chodit do pražských divadel.

Příklad vztahu město – kultura: Pražský studentský orchestr

Pražský studentský orchestr existuje bezmála 50 let. Není to orchestr profesionálů: prošlo jím přes 1 400 studentů všech možných škol a oborů, od základní školy až po školy vysoké (v současnosti prý mezi nimi dominují budoucí lékaři). Rádi si v něm zahrájí i studenti ze zahraničí, kteří v Praze dočasně pobývají. Je unikátní v tom, že vychází skutečně ze zájmu účastníků, nepořádá žádné konkurzy či přijímací řízení – a úroveň je přitom profesionální. S orchestrem se nebojí vystoupit ani renomovaní sólisté (např. klavíristka Christiane Engel, vnučka Alberta Schweitzera), pečují o něj nadaní dirigenti (například Ondřej Kukul, dnes jeden z nejvýznamnějších, nebo současný šéfdirigent Jakub Hrůša), a především violoncellista prof. Mirko Škampa.

Intendantka Martina Jesenská zdůrazňuje také jistou raritu: „Přesně na den od prvního koncertu v roce 1957 se povedlo zadat Rudolfinum

a B. Martinů, ale také slavná Carmen-suíta na Bizetovy motivy v úpravě Rodiona Ščedrina, který, jak doufáme, bude osobně přítomen. Koncert začíná v Rudolfinu 27. dubna v 15 hodin, takže ho ještě stihnete.“

Pražský studentský orchestr funguje jako občanské sdružení a kromě svých koncertů pořádá také mezinárodní Festival studentských orchestrů, letos už podeváté. Festival se proslavil a zájem o něj je obrovský. Existovat může díky podpoře hlavního města: to jej zařadilo do takzvaných „áčkových“ festivalů a tudíž jej pravidelně dotuje, což je pro pořadatele velmi důležité. Může tak existovat jedna z nejkřásnějších forem činnosti mladých lidí.

To, na co se peněz nedostává, je takzvaný stálý provoz. Všichni, kteří s orchestrem pracují, to sice činí zadarmo, nicméně to už přestává stačit: citelně jim – zejména ve styku se zahraničím – chybí profesionální vybavení a zájem. Granty, ať už od města nebo od státu, se soustřeďují zatím spíše na jednotlivé akce než na trvalé fungování. Ale i to se, jak už víme, začíná pomalu měnit.

Výsledek víceletého grantu: GONG dětem

Možná i vaše děti zažily onen typický zvuk nefalšovaného gongu, kterým pan Loudil svolává ve foyer divadla Gong svátečně naladěné návštěvníky do sálu, aby představení mohlo začít. Myšlenka využít zdejší prostor jako scénu orientovanou na dětské diváky

postavené činitele evropských institucí do Pražského domu.

Záměr pořádat akce tohoto druhu je zcela ojedinělý a všichni, kterým byl v Bruselu tento „plán“ představen, oceňují především skutečnost, že město – region kandidátského státu přichází do Evropy něco nabídnout, nikoliv jenom žádat peníze z evropských fondů. A Praha rozhodně co nabídnout má.

Budeme-li za kulturu pokládat především divadla, výstavní či koncertní síně, kina, muzea a přednáškové místnosti, pak Praha nebude mít v naší republice konkurenci, a dokonce si skvěle povede i v konkurenci evropské. Do velké míry platí, že kultura v Praze je vrcholem celé české kultury: sídlí tu naše nejlepší orchestry i komorní soubory (ve vážné hudbě jsme přece jen stále světová velmoc), stahují se sem nejlepší herci (i když městem divadelníků je také Brno a Ostrava), je tu nejbohatší zázemí pro operu i balet... Snad jenom výtvarníci se tolik necentralizují, ty najdete v celé republice, a také podhoubí pro tvorbu básníků v Praze není nejsilnější – to mají lepší v Brně.

Pokud ovšem chceme slovu „kultura“ rozumět v širším slova smyslu, pak musí nutně zahrnovat třeba i vzájemnou ohleduplnost, slušnost, úctu k člověku, naslouchání druhým, snahu o porozumění. Dobrou komunikaci mezi občany a úřady i mezi občany navzájem. V tom my Češi ještě moc slavní nejsme – a zejména hlavní město tu nemůže sloužit za vzor. Takže i v oblasti kultury má Praha ještě mnoho před sebou.

Dvojstranu připravil Pavel Ryjáček
Foto: Karel Cudlín a archiv Pražského symfonického orchestru

Tři jedničky v Městské knihovně

Už od roku 1891 mají Pražané pro své čtenářské choutky k dispozici Městskou knihovnu. Za tu dobu se proměnila až neuvěřitelně a jejích 111 let je tak příležitost nejen pro oslavu, ale i pro bilancování. Položili jsme proto několik otázek dlouholeté ředitelce knihovny Anně Bimkové.

Městská knihovna slaví 111. narozeniny, jak dlouho stojíte v jejím čele Vy?

Dá se říct, že skoro pětina její existence, letos to bude 24 let. Ale pracuji zde vlastně celý život.

Vnímáte nějak konkurenci Národní knihovny, která sídlí o pár kroků vedle, na stejné náměstí?

Nezdá se mi, že si konkurujeme. Sice to není tak, že bychom si nějak záměrně vymezovali teritoria, ale ono to nakonec vykristalizovalo docela přirozeně: do Národní knihovny směřují lidé až od osmnácti let – a naše čtenářská skladba je pak taková, že tu výrazně převažují mladí čtenáři. Například v Ústřední knihovně jsou tři čtvrtiny registrovaných čtenářů ve věku pod třicet let.

Co byste hodnotila jako nejvýraznější posun za tu dobu, co se s Městskou knihovnou znáte?

Tak především mě těší, že je to právě naše instituce, která se stala takovou vlajkovou lodí v modernizaci a automatizaci knihoven. Už máme deset z našich poboček připojeno na náš plně automatizovaný systém a daří se nám jít stále dál. Mě osobně přitom dost při-

jemně překvapilo, jak snadno si naši čtenáři zvykli na tu novou techniku – že jim třeba knihy pomáhá vyhledat počítač. Možná hodně pomohlo, že jsme ten vyhledávací systém pojmenovali Koniáš...

Nemá ta plná automatizace pro čtenáře i určité nepříjemné důsledky? Co se týče pokut například?

Ano, to jistě. Čtenáři se vzděky pokoušeli smlouvat, ale to s počítačem příliš nejde. Ten vám rovnou zablokuje legitimaci a dokud nezaplatíte, s půjčováním je konec. Filozofie naší knihovny je „bohužel“ taková, že jsme v sankcích najeli na tvrdý režim a nevyhýbáme se ani soudnímu vymáhání knih, kompaktní nebo pokut.

A je to potřeba? Kolik takových hříšníků se mezi návštěvníky knihovny najde?

Přesné číslo teď nemám, ale odhadem: z těch dvou set tisíc čtenářů, kteří jsou v knihovně zapsáni, jich dáváme k soudu tak patnáct set.

Takže vaším heslem je přisnost spojená s modernizací?

Asi tak. Já myslím, že v dnešní době je nejdůležitější změna. A my jsme na tu změnu přistoupili, řekli jsme si, že se musíme cíleně měnit – a to nejen co se týče technického vybavení knihovny.

Měníte tedy své knihovnické, nebo i své čtenářské?

Zdá se mi, že ty i ty. Rekonstrukce knihovny se příznivě podepsala do knihovnických duší, docela zdravě nám to zvedlo sebevědomí. A je myslím cítit, že i čtenáři sem přicházejí raději než dřív, že jsme tu pro ně vytvořili lákavé prostředí. To byl

ostatně vždycky můj cíl, aby knihovna nebyla jen budovou, do které si lidé chodí pro knížky, ale aby se tu všichni dobře cítili a třeba i rádi setkávali. A musím s radostí říct, že něco takového se opravdu děje: Idiom, ten velký sloup z knih v naší vstupní hale, se už pro mnohé stal místem, kde si domlouvají sraz. (g)

V Praze je evidováno téměř 800 tisíc automobilů

Za posledních 10 let rostla v Praze doprava závratným tempem. Nové dopravní investice, jako je například připravovaný Pražský okruh na severozápad od města, jsou nutné. O přítomnosti a budoucnosti dopravy v hlavním městě hovoří ing. Ladislav Pivec, ředitel Ústavu dopravního inženýrství hlavního města Prahy.

Jak hodnotíte vývoj v oblasti nárůstu automobilové dopravy v hlavním městě za posledních deset let?

Po roce 1989 rostl počet automobilů i intenzity automobilové dopravy v Praze takovým explozivním tempem, které nemá v Evropě téměř obdoby. Celkový počet motorových vozidel registrovaných na území Prahy výrazně rostl až do roku 1999, v posledních letech se nárůst zastavil. Ke konci roku 2001 bylo v Praze evidováno 761 tisíc motorových vozidel a z toho 628 tisíc osobních automobilů. To znamená, že v současnosti připadá v Praze osobní automobil na 1,9 obyvatel.

V uplynulých deseti letech narostl automobilový provoz v Pra-

ze více, než za předcházejících 100 let existence automobilismu vůbec. Motorová vozidla ujedou na území hlavního města Prahy během průměrného pracovního dne v současnosti celkem přes 17 milionů kilometrů.

Můžete charakterizovat vývoj v počtu zraněných a mrtvých na pražských ulicích a cestách za posledních deset let?

Z posouzení dlouhodobějších trendů ve vývoji dopravní nehodovosti je možné konstatovat, že v 60. až 80. letech byla dlouhodo-

vo 145 %, zatímco dopravní výkon se zvýšil „pouze“ o 119 %. Tím vzrůstala i míra nehodového rizika, vyjádřená ukazatelem relativní nehodovosti (počet nehod připadajících na milion ujetých vozokilometrů). V posledních dvou letech však došlo k potěšitelnému a doufejme, že trvalému, zlomu. Počet nehod se významně snížil i při dále pokračujícím nárůstu automobilového provozu, takže se míra nehodového rizika vyjádřená relativní nehodovostí rovněž snížila.

Jaké kroky by se podle Vás měly učinit ke zlepšení

bá tendence vývoje nehodovosti relativně příznivá, neboť počet dopravních nehod zhruba odpovídal vývoji dopravních výkonů a zvyšoval se pomaleji než dopravní výkony.

Od roku 1990 až do roku 1999 se základní tendence vývoje změnila v nepříznivou, neboť dopravní nehody začaly přibývat rychleji než dopravní výkony. Celkový počet nehod v letech 1991–1999 vzrostl

dopravní situace v hlavním městě?

Především by to měly být kroky zásadní, které veřejná správa města ke zlepšení dopravní situace ve městě již dlouhou dobu soustavně dělá. Například investiční výstavba – zejména výstavba metra a městského okruhu, dotace provozu hromadné dopravy osob, regulace přístupu automobilové dopravy do centra města, podpora výstavby

Pražského okruhu financovaného státem apod. Kromě nich by to však měla být ještě některá další opatření, jako je také výrazné zlepšení úrovně dozoru nad dodržováním pravidel silničního provozu a všech místních opatření, která veřejná správa města přijala.

Jaké připravované dopravní investice v Praze považujete za nejdůležitější?

Hlavní město Praha investuje v současné době do rozvoje svého dopravního systému velké finanční částky, a to hned v několika rozhodujících směrech. Probíhá výstavba IV. provozního úseku trasy C metra z Holešovic do Ládví na severní terasu města, zahájena byla výstavba nové tramvajové tratě ze Zličova do oblasti sídliště Barrandov a značné prostředky jsou vynakládány na obnovu vozového parku metra a autobusové dopravy. Z komunikačních staveb je třeba uvést zejména výstavbu západní části městského okruhu v úseku Smíchov – Barrandovský most a výstavbu vnějšího Pražského okruhu, jehož investorem je stát.

Hlavní prioritou probíhající celkové rekonstrukce komunikačního systému města zůstane ještě po dlouhou dobu dokončení výstavby obou komunikačních okruhů. V nejbližším období, tj. po dokončení spojení Strahovského tunelu s Barrandovským mostem, bude proto nejdůležitějším úkolem vybudovat část městského okruhu ležící v severozápadní části města, tj. úsek Strahovský tunel–Pelc-Tyrolka. U okruhu Pražského potom především úsek Ruzyně–Březiněves. (rap)

MĚSTSKÁ POLICIE

Hříšní lidé města pražského aneb Z lehčích příběhů městské policie v několika uplynulých týdnech

Z hladu kradl žiletky

V drogerii na Vinohradské ulici přistihli zákazník, jak si pod bundu schovává čtyři kusy žiletek Mach za tisíc sto šestnáct korun. Přivolaní strážníci po něm žádali vysvětlení. Muž odvětil, že nemá žádné doklady a krade z hladu. Pak prozradil, že mu je jednadvačet let a je z Ukrajiny. Strážníci ho předali Policii ČR...

Umělce nevyrušíš

Skupinka tří sprejerů černou barvou zkrášlovala betonovou zeď tramvajového násupu u mostu přes Vltavu. Byli do díla tak zahleděni, že si ani nevšimli strážníků z Prahy 7, kteří procházeli okolo nich. Strážníci si v klidu vyfotili vytvořená díla a omezili trojlístek na osobní svobodě...

Bojovaly parapletem

Ve dvě hodiny ráno všímavý občan oznámil strážníkům z Prahy 1, že před chvílí viděl v ulici Na Můstku, jak se mezi sebou rve přibližně osm osob. Strážníci se okamžitě vydali na uvedeném místě a spatřili zde šest osob, které se mezi sebou strkaly. Trojlístek Bulharů, který napadl přítomné muže, si vzápětí od strážníků převzala přivolaná Policie ČR k dalšímu šetření. Policisté pak požádali strážníky, aby se spolu s napadenými ještě vydali do blízkého baru, kde se údajně měli vyskytovat další útočníci – přesněji útočnice, které prý muže napadaly, kopaly a mlátily deštníkem. Poškození muži tam vskutku poznali tři ženy, které se spolu se svými krajany incidentu účastnily. Strážníkům se venku podařilo nalézt i k akci použitý deštník. Deštník a tři útočnice strážníci předali na místní oddělení k dalšímu opatření...

Lupič se krčil na sedadle

Všíímavý občan zalarmoval strážníky z Prahy 3, ať urychleně přijedou do Vinohradské ulice. „Viděl jsem, jak se někdo vloupal do zaparkovaného vozidla,“ informoval. Strážníci okamžitě přijeli na místo a občan jim sdělil, že viděl mladíka, který se za pomoci provázky vloupal do modré Felicie a teď se ukrývá na zadním sedadle vedlejšího automobilu. Strážníci pachatele omezili na osobní svobodě. Poblíž otevřeného vozidla nalezli batoh s velmi zajímavým obsahem: byly v něm provázky, šroubováky a odlamovací nůž...

Bušil hlavou do skla

Na základě oznámení o muži, který demoluje autobusovou zastávku, přijeli strážníci z Prahy 9 do Prosecké ulice, aby výtržníkovi zabránili v jeho jednání. Zmožený podnapilý mladík seděl v zastávce na lavičce a hlavou rozbíjel skleněnou výplň za sebou. Boční výplně už byly rozbity. Po výzvě k prokázání totožnosti začal zdřevitě nataženou pravicí a slovy „Sieg Heil!“ Na policejní služebně se zjistilo, že mu je dvacet let...

Utekly až z Neratovic

Pět minut před půlnocí si povšimli strážníci z Prahy 13 na konečné metra Zličín dvou dívek, které právě vystoupily z vlaku a s nedůvěrou se rozhlížely okolo. Zdály se příliš mladé na tak pozdní pobyt v tomto místě a šestý smysl strážcům zákona radil položit jim pár zdivavých otázek. Dívky se přiznaly, že ve škole obdržely pár špatných známek a proto se rozhodly utéct z domova. Po jedenáctiletých cestovatelkách z Neratovic mezitím už bylo vyhlášeno celostátní pátrání...

Kradl upřímně

V půl druhé ráno se strážníci z Prahy 4 nenápadně přiblížili k muži, který natahoval ruku skrz mříž novinového stánku a přes rozbitou výlohu vydával cigarety, časopisy a pohlednice. Zboží hbitě ukládal pod mikinu a do kapes. Strážníkům se kupodivu netajil tím, že je celostátně hledanou osobou. Na otázku, co tu dělá, s ledovým klidem přiznal: „Vybíráám trafik.“ Patrně už počítal s tím, že jednou „spadne klec“. Bylo mu patnáct let...

Revue vytažená z kapsičky od vesty

Je tomu již sedmdesát pět let. V úterý 19. dubna 1927 se v divadelním sále Umělecké besedy, vlastně pouhé dvoraně bez jevištní techniky a osvětlení, konalo soukromé studentské představení Spolku bývalých žáků československých oddělení na francouzských lyceích.

Název Vest pocket revue i podtitul Tu- i cizozemské radovánky o 19 obrazech napovídaly, že mělo jít o hravé a žertovné představení bližší kabaretu nežli klasickému divadlu, o podívanou s příděchem recese, od níž ani autoři a pořadatelé, ani diváci neočekávali více nežli inteligentní a vtípnou zábavu, vyjadřující kulturní názor tehdejší studentské generace. Přesto dvě reprízy, provedené již 29. a 30. dubna 1927 pod hlavičkou divadla Dada známého avantgardního režiséra Jiřího Frejky, a vzápětí další a další reprízy, hrané již trvale v rámci divadelní licence Osvozeného divadla, které bylo divadelní sekci uměleckého sdružení Devětsil v čele s režisérem Jindřichem Honzlem, ukázaly, že toto představení se stalo událostí pražského divadelního života a mezníkem v kulturní historii metropole. Zasluhu na tom neměl jen jednoduchý groteskní příběh fotografa Blažeje Josseka, který pronásleduje po celém světě spisovatele Kvida Mariu de la Cameru van Obscuro, proslulého svým mimořádným klidem, aby získal jeho fotografii do své galerie slavných rozněvaných mužů. Více zapůsobila pestrá jiskřivost a exotičnost výstupů, scének, skečů, písniček a tanečních čísel, které přenášely diváka z Prahy do Paříže, New Yorku, Lhasy, na palubu zaoceánského parníku, do koše balonu, k Velké čínské zdi

i ke Křovákům na poušť Kalahari. Odpovídala estetickému názoru a pocitu tehdejší přechodné doby mezi poetismem a surrealismem, který s obdivuhodnou původností a plnokrevností vystihl autoři re-

Pohled na budovu Umělecké besedy v Besední ulici kolem roku 1930

vue Petr Dolan a J. W. Rich, vlastními jmény Jiří Voskovec a Jan Werich. Sami jej také nejplněji vyjádřili přímo na scéně, kde ztělesnili klaunskou dvojici Jossekových pomocníků Publia Ruky a Sempromia Housky. Jejich směs komiky německého filmu, cirkusových klaunů, francouzského šansonu a music hallu, italské renesanční komedie dell'arte a pantomimy byla stejného rodu, jakou nachází-

me v tehdejší poezii Nezvalově, Seifertově nebo Bieblově, v kolážích Teigových či Hofmeisterových, v hudbě E. F. Buriana či mladého Jaroslava Ježka, jehož umělecká cesta se ostatně zakrátko natrvalo spojila s V + W.

Úspěšní protagonisté „vestpocketky“, která se hrála třikrát týdně po celý rok, napsali a nastudovali v roce 1928 Smoking revui a poté další představení. Pod režijní pa-

ký moderní divadelní sál v obchodním paláci U Nováků ve Vodňácké ulici s hledištěm pro tisíc diváků. Zde V + W působili, s krátkou přestávkou v roce 1935, až do ukončení činnosti Osvozeného divadla po Mnichovské dohodě na podzim 1938. Po několika revuích se zde hrála divadelní představení, kde osobitá komika obou protagonistů postupně dostávala stále významnější společenský podtext (Caesar, Osel a stín, Kat a blázen, Balada z hadrů, Těžká Barbora, Pěst na oko). Osvozené divadlo se stalo hlavní divadelní tribunou levicové antifacistické avantgardy a svou popularitou i návštěvností se více než vyrovnalo „kamenným“ divadlům (Národnímu, Městskému na Vinohradech) i nejproslulejším pražským zábavním scénám (jako bylo divadlo Vlasty Buriana nebo Nové divadlo Oldřicha Nového). V uměleckém novátorství s ním, byť v jiných žánrech, sledovalo stejnou cestu především divadlo D, založené na podzim 1933 Emilem Františkem Burianem, a některými inscenacemi J. Frejky též činoherní soubor Národního divadla.

Spolu s právě jmenovanými divadly i s řadou dalších scén tvořilo Osvozené divadlo Voskovce a Wericha stěžejní součást nesmírně širokého, umělecky progresivního a inspirativního kulturního spektra meziválečné Prahy. Jeho jistou obdobu nalézáme pouze v jedinečné kulturní atmosféře šedesátých let 20. století. Teprve budoucnost ukáže, nakolik se oběma hvězdným obdobím vyrovná naše (pražská) kulturní přítomnost.

Václav Ledvinka

VÍTE, ŽE...

Jiří z Poděbrad zemským správcem

Přestože již od dobytí Prahy v září 1448 byla mocenská převaha Jiřího z Poděbrad a jeho kališnických stoupenců v zemi zcela jednoznačná, plného politického potvrzení se jí dostalo teprve na zemském sněmu, který se konal ve Staroměstské radnici dne 27. dubna 1452. Vůdce spojených východočeských krajských „landfrýdů“ (spolků šlechty a měst k hájení řádu a pořádku) a „správce a ředitel měst pražských“ zde byl hlasy kališníků i katolíků zvolen obecně uznaným zemským správcem. V jeho jedenáctičlenné správcovské radě, která byla de facto zemskou vládou, zastupoval Pražany staroměstský purkmistr Vaněk Valetčovský z Kněžmosta. Jiří zůstal zemským správcem i za krátké vlády krále Ladislava Pohrobka (1453-1457) a volba z roku 1452 byla pro něho rozhodujícím krokem také k budoucímu získání českého královského trůnu (1458).

Polepšení znaku Starého Města pražského

Před 525 lety, 18. dubna 1477, potvrdil český král Vladislav II. Jagellonský Starému Městu pražskému právo užívat městský znak v polepšené podobě,

kteřou Staroměstským udělil již 9. června 1475 římský císař Fridrich III. odměnou za poskytnutou vojenskou pomoc. Teprve královskou „nostrifikací“ nabylo polepšení právní platnost v českém státě a Staroměstští si na radniční budovu, na své vojenské korouhve, štíty i na městskou pečeť nadále kladli znak nikoli v původní podobě

z poloviny 14. stol., nýbrž tak, že prvotní stříbrná barva hrady a věží byla nahrazena heraldicky cennější zlatou (stříbrné zůstalo pouze cimbuří hrady) a na štít byl posazen kolčí helm s příkryvadly, na němž dva čeští korunovaní stříbrní lvi přidržovali císařskou korunu. V této podobě staroměstský znak trval až do dalšího polepšení v roce 1649.

První primátor Velké Prahy

Před pětadesáti lety, dne 5. dubna 1937, rezignoval na svůj úřad první primátor meziválečné Velké Prahy JUDr. Karel Baxa. Jako prvorozený syn z dvanácti dětí řídicího učitele se narodil 24. června 1863 v Sedlčanech. Byl synovcem Karla Havlíčka Borovského. Kariéru právníka a politika zahájil v Táboře a v Chebu, r. 1891 si založil vlastní advokátní kancelář v Praze. Do povědomí veřejnosti vstoupil jako obhájce Omladinářů ve známém procesu roku 1894. Již roku 1895 byl zvolen za poslance zemského sněmu a byl jím trvale až do roku 1913. Od roku 1901 do roku 1918 byl současně i členem poslanecké sněmovny říšské rady ve Vídni. Od roku 1911 se stal členem české strany národně socialistické.

V prvních obecních volbách konaných po vzniku ČSR byl Karel Baxa zvolen do sboru obecních starších a jeho rozhodnutím se 30. června 1919 stal starostou Prahy. Aktivně se podílel na přípravách zákonů o vytvoření Velké Prahy. V září 1923 byl zvolen vrchním starostou Velké Prahy a v této funkci začal užívat titulu primátor hlavního města Prahy, který byl převzat z titulatury staroměstských primasů-primátorů ze 16. století.

Vedle starostenské a primátorské funkce byl Karel Baxa od r. 1921 také předsedou Ústavního soudu ČSR a o dva roky později se stal též předsedou správní rady České banky. Karel Baxa zemřel v soukromí již 5. ledna 1938. Velkoměsto Praha, na jehož utváření měl nesmazatelný podíl, se právě v té době těsně přiblížilo hranici 1 milionu obyvatel. (vl)

Jednou větou z několika desítek vašich dopisů

Přijměte můj upřímný a veliký dík za krásnou publikaci Nové město pražské. Je to poprvé, co jsem něco vyhrála. Pokračuji dál v luštění, nyní s velikým potěšením, i když jsem si svůj kousek štěstí už vyčerpala. Stanislava Plitzová, Praha 5 • K našemu článku o životním prostředí v Praze – včera jsem byla v parku u Kavčích hor. Pobíhalo tam dvanáct psů, kteří neměli košík, natož vodítko, a neustále obtěžovali děti i dospělé. Prosím, vyvěste vyhlášky v těchto parcích, jinak děti nemají šanci se proběhnout. Děkuji. Vaše čtenářka Hrabovská, Praha 7 • Listy si vždy do posledního písmene přečtu – bude mi 80 let, vše zajímavé

a od vás pěkný dárek nám, Pražanům. Srdečně Vás pozdravuji, přeji Vám všem stále a pevně zdraví a mnoho úspěchů v práci. Miroslava Helczlová, Praha 8 • „Listy“ čte u nás celá rodina, jsme za ně rádi, potěší, poučí i pobaví a hlavně se dovídáme stále něco nového o té naší Praze. Díky! Božena Lienaldová, Praha 10 • Již podruhé k nám dorazily „Listy“, obsah je zajímavý, velmi často jsou uveřejněny zprávy, které čteme poprvé, a to nejen ze současnosti, ale i z minulosti. Dík za ně. Eva Pišvejcová, Praha 10 • Doufám, že váš měsíčník bude pravidelně docházet i k nám do Hloubětína, neboť si z nich vystřihuji články

o historii Prahy. Jiří Mentlík, Praha 9 • I když jsem ročník 1935, od prvních ročníků běhu Prahou „pro celou rodinu“ se stále zúčastňuji. Též běhu Terryho Foxe. Mnoho zdaru těmto akcím, neboť mnoho mladých lidí, ať z recese nebo jiných důvodů, je na těchto akcích vidět stále více. Eva Řeháková, Praha 6 • Přiznávám, že vždy čekám na číslo „Listů“. Je dobře, že nezapomínáte ani na historii Prahy. Skutečně za obsah „Listů“ děkuji. Bohužel, měsíčník ještě do naší ulice Zengrova v Dejvicích nikdy nebyl doručován (snad by to šlo napravit). Půjčuji si jej od známých z ulice Jugoslávských partyzánů. Jiří Lázna, Praha 6 •

Z Prahy můžete vidět Klínovec. Nevěříte?

Samozřejmě se to nepovede vždy. Ale jeden z našich čtenářů byl po mnoha pokusech přece jen úspěšný.

V novodobých mapách bývají vyznačena místa dobrého rozhledu. Jedním z nich na území Prahy by mohla být stará věž na vrcholku Ládví na severním okraji Kobylis, tedy v Praze 8. Věž sloužila jako signální: když v Kobyliské střelnici probíhala cvičná střelba vojáků, signalizovali z věže nebezpečí vstupu do okolního území. Po zrušení střelnice přešla věž do majetku Zeměměřičského úřadu a ministerstvo vnitra ji využívá pro telekomunikační zařízení, takže je veřejnosti nepřístupná. Je to škoda – byl by z ní velmi pěkný rozhled na všechny strany.

Nicméně asi 1 km východně od věže je hvězdárna v Ďáblicích a ve vzdálenosti jen několika metrů od ní je skalnatý pahorek, ze kterého je nádherný rozhled téměř od západu přes sever až k východu.

V popředí před námi se rozkládá přívítivá středoečeská krajina, pozvolně se svažující k Labi. Přímou v severním směru se nad ní zvedá Mělník. Poněkud západněji je vel-

Ďáblická hvězdárna – tip na jarní výlet

Foto: Ing. arch. Kamil Fialka

mi často vidět naše národní hora Říp, dále vzdálenější České středohoří, ve kterém vyniká kuželovitým tvarem nejvyšší hora Milešovka (837 m). Za velmi dobré

směru asi 110 km vzdálený Klínovec o výšce 1244 m – nejvyšší vrchol Krušných hor. Charakterizuje jej hranol asi 80 m vysoké přenosové věže, která se na obloukovém

horizontu jeví jako svíslá čárka. Při velmi soustředěném pohledu se dá u její paty rozeznat i obrys starého horského hotelu s původní rozhlednou.

V severovýchodním sektoru se výrazně projevuje Bezděz. Při dosti dobré viditelnosti poznáme Ještěd a někdy můžeme spatřit i Sněžku, vzdálenou asi 108 km. Dlouho do jara se odlišuje od tmavého podhůří svojí bělobou.

Daleký rozhled je dosud z pahorku možný, ačkoliv různá stromová a křovinná v bezprostředním okolí začínají vyhlídku omezovat. Pohled do jižních směrů možný není.

Pěkné by bylo zpřístupnit – kromě zmíněné staré věže na vrcholku Ládví – také novou stožárovou věž v blízkém vodárenského areálu. Ta značně převyšuje okolní vzrostlý les, takže by z ní byl jedinečný kruhový rozhled. Stálo by za to dívat se z Prahy na vzdálená pohorí Krušných hor, Jizerských hor a Krkonoš.

Ing. arch. Kamil Fialka

Se zájmem jsem si přečetl únorové číslo Listů s úvahami o bytové politice, pražských panelácích, bytovém trhu a dalších zajímavostech – bohužel většinou z hlediska bytového fondu ve vlastnictví města. Občany (a voliči) je ovšem i velké množství lidí, bydlících v družstevních domech. Na ty se zatím nedostalo, i když i oni mají své velké problémy: zaplatili si v minulosti členské podíly a podle zpráv v tisku očekávali, že jejich družstva obdrží pozemky, na nichž dávno stojí jejich domy, bezplatně do vlastnictví. Ostatní města tento problém uznala a převádějí pozemky pod družstevními domy družstvům buď jen za symbolickou cenu (většina měst, kde politici mají zájem na svém budoucím zvolení), nebo alespoň za cenu velmi zvýhodněnou (Brno za 100 Kč/m²). Zabývala se městská rada a zastupitelstvo města tímto problémem? Jaký je výhled řešení a jaké je jeho odůvodnění?

dr. J. Štraus, Praha 3

„Z cizího koně vproštěd moře dolů!“

V dřívějších dobách toto pořekadlo platilo. A byla to všeobecně uznávaná norma chování –

na straně vlastníka bylo právo a uživatel to respektoval. Dnes, zdá se, to nemá vlastník tak jednoduché. Ani vlastník tak významný, jakým bezesporu obec hl. m. Praha je. Velkou část jeho majetku užívají tisíce soukromých osob zcela neoprávněně. A když se Magistrát hl. m. Prahy snaží tuto situaci napravit, naráží na pobouřené reakce ze strany občanů, kteří měli, mnohdy i desítky let, možnost vyřešit situaci ve svůj prospěch již dříve. Jedná se zde o družstevní domy, které byly vystavěny na státních pozemcích. Stát svým zákonem 172/91 Sb.

Akce a reakce

rozhodl, které pozemky přejdou ze státního vlastnictví do vlastnictví obce, a mezi ně se zařadily i mnohé z pozemků, na kterých byly družstevní domy vystavěny. Na území hl. m. Prahy tyto pozemky nyní nabízí Magistrát hl. m. Prahy k odkupu vlastníkům staveb. Jejich reakce je opravdu různá. Pokusíme se dnes odpovědět na několik dotazů a k dalším se v příštích číslech vrátíme:

Proč některé z pozemků dostanou družstva zdarma od státu a jiné si musí koupit od obce?

Odpověď je jednoduchá – tam, kde byla v minulosti družstva dbalá svých povinností a dala si včas, tedy během výstavby nebo při kolaudaci svých domů, zřídít od státu právo hospodaření k pozemku a toto zapsat do katastru nemovitostí, jsou dnes bez starostí. Právo hospodaření se jim bezplatně mění na vlastnictví. Tvrzení, že ke zřízení práva hospodaření nedošlo vinou nečinnosti národních výborů, je neopodstatněná a účelová. Jednoznačně zde měla být spolupráce obou stran, nelze paušálně svést vinu na orgán státu a dnes za to chtít „trestat“ zcela jiný subjekt

– obec. Tam, kde družstvo svou povinnost nesplnilo, přechází vlastnictví pozemku na jiné subjekty, mezi jiným i na obec. A obec opravdu není v takové situaci, aby svůj majetek mohla rozdávat. Nakládá s ním podle rozhodnutí Zastupitelstva HMP, v tomto případě podle usnesení č. 17/5 ze dne 25. 4. 1996.

Proč jsou pozemky prodávány za cenu uvedenou v cenové mapě?

Je to jednoznačné, objektivní a transparentní stanovení ceny. Po-

zemky jsou rozprodávány třeba i více než stovce spoluvlastníků několika domů – každý má možnost do cenové mapy nahlédnout, nikdo nemusí mít obavu, že sousedovi bylo nadržováno a pátrat, jakou cenu si vyjednal. Obec zde neuplatňuje tržní principy. Musíme však odmítnout názor, že požadujeme „za převod pozemků podstatně vyšší částky, než stanovuje zákon“. Žádný zákon, který by stanovil, jakou prodejní cenu smí spoluvlastnictví zapsána na katastru nemovitostí. Je závislá na několika faktorech – velikost bytu, velikost půdorysu celého objektu, počet podlaží. Pro úzké a vysoké „věžáky“ potom vychází zákonitě nižší částka za podíl na ceně pozemku než pro vlastníky bytů v nízkých plochých stavbách.

Proč v místě se stejnou cenou za m² platí lidé různě?

Cena zastavěné plochy se rozpočítává mezi všechny spoluvlastníky domů v poměru jejich spoluvlastnictví. Tuto hodnotu vypočetlo družstvo, uvedlo ve smlouvě při převodu bytu do vlastnictví jako podíl na společných částech domů a je to také hodnota, kterou je velikost spoluvlastnictví zapsána na katastru nemovitostí. Je závislá na několika faktorech – velikost bytu, velikost půdorysu celého objektu, počet podlaží. Pro úzké a vysoké „věžáky“ potom vychází zákonitě nižší částka za podíl na ceně pozemku než pro vlastníky bytů v nízkých plochých stavbách.

Ing. Václav Pátek, ředitel odboru obchodních aktivit MHMP

Z úspěšných řešitelů křížovky otiskované v březnovém čísle byli vylosováni L. Hroníková, Praha 4, Z. Menzl, Praha 4, S. Malinová, Praha 8, M. Vrtišková, Praha 10, H. Černá, Praha 3, M. Fialová, Praha 9, J. Šír, Praha 2, J. Havel, Praha 5, M. Novotná Praha 7 a B. Boháčková, Praha 6 – všichni obdrželi upomínkové dárky od pořadatelů Pražského maratonu. Tajenky této křížovky očekáváme na adresách redakce (poštovní i e-mailové) nejpozději do úterý 30. dubna.

	SPZ OKR. OLDOUC	Z. DĚL. TAJENKY	SLOVEN. 'KROMĚ'	ZKRATKA LIBEREC. PROCES. NICH TRHU	EVROPAH	ZÁČLENIT	OTEC. (DOM)	ANATOL. (DOM)	OHŮR	ZNAČKA AMERICA	ŽELEZ	ŽLUTÝ ZPĚVNÝ PTÁK	S. DĚL. TAJENKY	STĚHOVÁ FLACHA
OSOBNÍ ZÁJMHO			SEL. PRO ZVĚR			FLIP. JED. OBJEMU NALÉHAVĚ CHTÍ						ZNAČKA KLO. PASČÁKU		
NÁLEV			Y. DĚL. TAJENKY SLOVEN. 'VESTLI'									PAPOUŠEK STRO. MOŘADI		
ZLOM					KNĚZ BLESNOUT (KRAJNĚ)					TATRANOVY NÁRODNÍ PARK ACETON				
	CERNÝ PAPIR SOUKLAS			CHREBCKY PŘEK. NEPRÁVIT						DRUH. OBRADU ŽDOVSKÝ DUCHOVNÍ				SOLSKÁ SOPKA
ZNAČKA ATMOSFERY				NIKTERAK ZAKAŘEN						OBRAZ (KRAJNĚ) HLÁŠKÉ JEDHO				
HYČE (RIDE)			VRCHOL (KRAJNĚ) ANGLICKY 'KROVET'				ORAC (ZASTAR.) CHUCH. WALEC					SPZ OKR. KLATOVY PLOCHE FLAVĚLO		
LNĚT						ORGAN. SLONA ZAKA. LOVAT						MLČ TLUČEN (BAS.)		
	MEPLET VUKOST					ČAST. (DOM) DOMACI SKRTEK						TRHASE SKLADBY ČSTIT		
VLAST. SVAT						KMENOVY KOUCELNIK MALÝ VIL				ZÁMĚR FOL				ROSTLINA ZBĚHOVEC
SLOVEN. 'OKR'				KARNYR VYDĚLATI ZVUK. DVACE						PŘEBUJ. CI KARTY ČAST. SKLETU				
SILNÁ TYČ			PRAŽSKÁ RÍČKA POHÁDK. BYTOST					HLAS. VĚVŮT 1008 KID				SPZ OKR. OSTRAVA BICÝKL		
REČNÝ FRANC. LITERÁTA MERLEHO			DAVAT BOZKAZY VODNĚ BYLINA				FRANC. 'STRÉCHA' S VYJÍBKOU					PLOVOCI LEO IN. HERCE GLASSA		
MLÝ SOUBAR						FLOD. HRADU MALPOVĚTA OFICE						KAMENY DĚL. URČITE MNOŽSTVÍ		NOVNÝ
	NOČNÍ PTÁK CHUZE KONĚ					ZNAČKA DIGARET DR. OBYV. FRANCIE						TELE. FOKOVAT SPZ OKR. MOST		
NELOSTNĚ TOUŽIT						SELOU. BERGUNA SPZ OKR. VĚSTN							ČELA ZRANKU OPRANA LODE	
ANGLICKY 'BĚŽET'			ŽENSKÉ JEDNO OSOBNÍ ZÁJMHO				BOONÁ ZBRAŇ OZNAČOVNÍ BARYTONU							ZNAČKA MAND. SEKUNDY POPĚVEK
USTAF Z SKTIVYCH						S. DĚL. TAJENKY								ŠTAFETA
STNY (MĚŘ)														PRAŽSKÁ SPZ
														POMŮCKA: ANP. KETON. KODA. KOTUL. LEVEL. NĚ. NATAJ. RUK. TAKAL. TOIT. YKA

ANKETA

Jak hodnotíte současnou dopravní situaci v Praze? V případě výstavby severozápadního okruhu jste spíše pro variantu Pražský okruh, tedy J, nebo pro variantu Dlouhý obchvat – Ss?

Katarína Králová, 28 let, Praha 4

V Praze bydlím skoro dva roky. Líbí se mi zde. Jednou z mála vad na kráse je dopravní situace ve městě. S výstavbou okruhu nelze otálet. Na žádné experimenty není čas. Je pravda, že neznám všechny detaily, Pražský okruh je však podle mých informací pro město prospěšnější, než by tomu bylo v případě jiné varianty.

Josef Landergott, 24 let, Praha 1

Uvědomuji si, že doprava v Praze není dobrá. Na druhou stranu mne to příliš nepálí, snažím se být ve městě co nejméně. Nehledě na to, že auto ani nevlastním. Dopravní okruh by ale situaci určitě částečně pomohl.

Lenka Lukášková, 28 let, Suchdol

Doprava v Praze 6, která se Suchdolem sousedí, není zrovna nejlepší. Zlepšení by bezpochyby prospělo. Osobně se přikláním k variantě Pražský okruh. Trasu, která by vedla dál od města, by podle mne automobily nevyužívaly.

Josef Vohnout, 22 let, Praha 14

Praha by měla mít jak dostatek parkovacích ploch, tak i dopravní komunikace, které nebudou neustále ucpané. Myslím si, že dopravní okruhy provozu na rušných ulicích bezpochyby pomohou. Varianta Pražský okruh bude vhodnější.

Jiří Vopat, 46 let, Praha 10

Hustota dopravy ve městě je oproti situaci před deseti lety neporovnatelná. Jednou z cest, jak vše řešit, jsou také okruhy. Spíše bych se přikláněl k takové variantě okruhu, která je detailně rozpracovaná, a bude možno ji postavit co nejdříve.

Světluše Poláková, 56 let, Praha 4

Zdá se mi, že počet aut na pražských ulicích neustále roste. Dopravní zácpy jsou na denním pořádku. Přestože již ve městě nepobývám tak často jako dříve, souhlasím s názorem, že by se měl další dopravní okruh vybudovat. Na otázku, v jaké trase by měl vést, nedovedu odpovědět.

Nedostáváte Listy? Volejte zdarma horkou linku!

0800 0800 555 411